Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 479
Vineri 28 noiembrie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Toate forțele pentru terminarea grabnică a muncilor agricole de toamnă!

Printre cei mai harnici

Conștienți de faptul că arăturile adînci de toamnă contribuie în mare măsură la sporirea recoltei, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Costești — regiunea Pitești au intensificat în ultima săptămînă această lucrare.

Pînă zilele trecute, în raion fuseseră executate arături adînci pe 42.823 hectare, adică 97 la sută din plan. In multe comune cum sînt Mîrghia, Humele și Izvorul, s-au efectuat arături pe suprafețe chiar mai mari decît cele planificate. Totodată, au fost incorporate în sol odată cu arăturile, 24.022 tone gunoi de grajd.

La obținerea acestor succese un sprijin de seamă l-au dat mecanizatorii de la S.M.T.-uri. Străduindu-se să folosească întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, membrii celor mai multe brigăzi de la S.M.T. Costești au îndeplinit la vreme contractele de arături la gospodăriile colective și întovărășirile agricole. De exemplu, la gospodăriile colective din Pădurești și Fîlfani, brigada I-a condusă de Pastelnicescu Constantin a terminat arăturile adînci încă de-acum o săptămînă.

Demn de subliniat e faptul că inginerii și tehnicienii agronomi de la comune (dintre care merită a fi evidențiați tov. Ristea Ilie la Izvorul, I. Marinescu la Humele și Robu Evdochia la Mîrghia) i-au mobilizat pe țăranii muncitori să folosească și cele 4.215 atelaje din raion.

ION DRINCU

Arăturilor adînci — atenția cuvenită

— Cîteva observații din raionul Filimon Sîrbu —

In anul acesta, gospodăria agricolă colectivă „Viața nouă" din comuna Filipești, raionul Filimon Sîrbu, a dobîndit la porumbul cultivat în ogor de toamnă, cu circa 400 kg la ha mai mult decît la cel semănat în arătură de primăvară. Acest lucru îi face pe colectiviștii din Filipești să lupte pentru ca în anul viitor să însămînțeze toate culturile de primăvară în ogor de toamnă. „Viață nouă" nu este singura gospodărie din raion care a hotărît să are adînc din toamnă întreaga suprafață destinată culturilor de primăvară. Membrii celor 4 gospodării colective și 3 întovărășiri agricole din comuna Rușețu, spre exemplu, executaseră pînă zilele trecute această lucrare pe mai bine de 91 la sută din suprafața planificată. De asemenea, gospodăriile colective" Drumul lui Lenin" și „Victoria Socialismului" din comuna Ianca ogorîseră peste 2.000 de hectare. Realizări bune la executarea ogoarelor de toamnă au și cele 4 gospodării de stat din raion.

In raion există însă unele gospodării colective și întovărășiri care au executat ogoare de toamnă pe suprafețe restrînse. Cele 3 gospodării colective din comuna Amara, bunăoară, araseră pînă zilele trecute doar 544 de hectare (33 la sută din plan) deși dispun de 312 atelaje și 14 tractoare ale S.M.T.-ului. Cam la fel se prezintă situația în unitățile agricole cooperatiste din comunele Grădiștea, Ciresu, Drogu, C.A. Rosetti și Brăila.

Rămînerea în urmă a raionului Filimon Sîrbu în ceea ce privește ogoarele de toamnă (la 22 noiembrie raionul avea realizat 55,9 la sută din plan, fără gospodăriile de stat) se datorește în bună măsură faptului că majoritatea unităților agricole cooperatiste nu au eliberat nici pînă în prezent terenurile de cocenii de porumb. Pe de altă parte trebuie arătat că unitățile agricole din raion nu folosesc aproape de loc la executarea arăturilor cele peste 5.000 de atelaje de care dispun. E destul să amintim că din 24.032 ha ogorîte în întreg raionul pînă în 22 noiembrie (fără gospodăriile de stat), doar 148 de hectare au fost arate cu atelajele.

Ținînd seamă că timpul este destul de înaintat trebuie urgentată eliberarea terenurilor și executarea arăturilor de toamnă prin folosirea la maximum atît a mijloacelor mecanizate cît și a atelajelor.

V. POMPILIU

Brigadă fruntașă







Fotograful nostru a surprins cîteva aspecte din activitatea mecanizatorilor din brigada a 3-a de la S.M.T. Roman care în aceste zile doresc să termine arăturile adînci de toamnă la întovărășirile din satele Gheräești, Botești și Butnărești.

Iată-l în prima fotografie pe tov. Chiriac Gavril, șeful brigăzi, verificind împreună cu agronomul de sector Funduescu Teodor adîncimea arăturii executate de tractoristul Dochița Eugen.

In cea de-a 2-a fotografie îl vedem pe tractoristul Ghiban Vasile făcînd „plinul" rezervorului.

Așa cum se vede în a 3-a fotografie a sosit foaia volantă în care sînt oglindite realizările brigăzilor din ultima decadă. Brigada a 3-a este printre fruntașe și acum. Ea a depășit planul campaniei de toamnă cu 50 de hantri.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Pentru sporirea producției de porumb

— Interviu cu tov. ing. GH. POPESCU, inginer șef al Trustului Gostat — Craiova —

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova au terminat printre primele arăturile adînci de toamnă, punînd astfel o bază trainică recoltei de porumb a anului viitor. Pregătirile nu s-au terminat însă. Ele vor continua în tot cursul iernii și primăverii, în scopul ridicării producției la hectar la nivelul sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al partidului și de consfătuirea de la Constanța. In ce constau aceste pregătiri? Iată o întrebare pe care un redactor al ziarului nostru a pus-o tov. ing. Gh. Popescu, inginer șef al Trustului Gostat-Craiova.

— Mai întîi vreau să precizez că prin executarea arăturii adînci de toamnă pe întreaga suprafață destinată porumbului, toate unitățile noastre au respectat (pentru prima oară în acest an) una din principalele cerințe agrotehnice în cultivarea acestei plante. Experiența unor unități din cadrul Trustului nostru cum ar fi: Băilești., Gîrla Mare și altele ne-a demonstrat că dacă toate gospodăriile agricole de stat din regiune ar fi procedat așa, cu toate condițiile grele din acest an, s-ar fi putut obține o producție de porumb sporită. Dar, să revenim la ceea ce vă interesează. Anume, la celelalte măsuri pe cale de aplicare acum și în lunile ce urmează, pentru sporirea producției de porumb la hectar. In primul rînd, în prezent se continuă căratul gunoiului de grajd pe ogoare. Aceasta ne va permite ca odată cu lucrările de primăvară să putem fertiliza încă o parte din suprafață.

Avînd în vedere că în gospodăriile noastre s-a simplificat structura culturilor, ceea ce le-a permis să devină mari cultivatoare de cereale și mai cu seamă de grîu și porumb, o altă orientare va fi dată și asolamentului. De pildă, în primăvara anului 1959 noi vom merge pe linia folosirii la semănat a unor dubli hibrizi timpurii și semitimpurii, asigurînd astfel bune premergătoare pentru grîu și deci o rotație rațională a culturilor. In sfîrșit, o altă măsură este extinderea cultivării porumbului în sistem irigat. In acest scop, s-au făcut recunoașteri și identificări de terenuri pretabile a fi amenajate. Rezultatul? Față de 300 ha irigate în anul 1958, în 1959 vor fi cultivate în acest sistem aproape 2.000 ha. Gospodării ca cele din Breasta, Tg. Jiu, Gîrla Mare etc., vor putea iriga încă din primăvara anului viitor suprafețe mari: cîte 100—200 ha.

După cum se vede, în gospodăriile agricole de stat din regiunea noastră s-au creat și se creează condiții pentru sporirea continuă a producției de porumb la hectar. Fără îndoială că aceasta va da posibilitate unităților din Trustul Gostat Craiova să contribuie în mai mare măsură cu produse de origină animală la aprovizionarea oamenilor muncii.

ÎN LABORATOR



Sămînța este un factor important de care depinde în bună măsură soarta recoltei. In fotografie: inginerul agronom Marin Emil, șeful laboratorului raional pentru controlul semințelor din Arad și colaboratorii săi fac probele de verificare a semințelor din cele mai productive soiuri de plante ce urmează a fi semănate în primăvară pe ogoarele raionului.

Foto: M. POPESCU

O pilduitoare muncă de conducere

Un frumos exemplu de felul cum trebuie folosite tractoarele, îl dau în prezent cele 9 S.M.T.-uri din regiunea Pitești, care au îndeplinit încă de acum o săptămînă planul anual de producție. Dintre acestea, S.M.T.-urile Teiu, Costești, Miroși, Radomirești, Drăgășani și Tîmpeni au realizat planul campaniei de toamnă în procent de 100 la sută, iar unele și pe feluri de lucrări (arături adînci, desțeleniri, etc.).

Cu toate acestea, tovarășii din cadrul serviciului regional S.M.T. nu se declară de loc mulțumiți cu succesele obținute. In foaia volantă (ce se trimite decadal stațiunilor) din 21 noiembrie, se subliniază că și S.M.T.-urile Vlaici, Recea și Greci care au realizat planul campaniei între 80—89 la sută, pot să termine lucrările planificate într-o singură decadă. In mod deosebit serviciul regional S.M.T. atrage atenția celor 9 unități din regiune, că pentru a se crea „fondul întreprinderii". — care cum se știe, servește la îndeplinirea multor nevoi sociale ale mecanizatorilor, e necesar să se îndeplinească în fiecare stațiune atît planul anual, cît și planul pe campanie. In acest scop, serviciul regional recomandă (și socotim că această recomandare poate fi pusă în practică în toate regiunile unde S.M.T.-urile sînt rămase în urmă cu arăturile adînci și desțelenirile) să fie folosiți în schimbul al 2-lea toți tractoriștii ale căror tractoare au fost retrase de-acum la atelierele mecanice, în vederea executării reparațiilor planificate. De asemenea, se recomandă ca acolo unde e mai mult de lucru să se grupeze tractoarele în brigăzi compacte.

In întîmpinarea Congresului cooperației de consum

REALIZĂRI DE SEAMĂ

In zilele de 5—7 decembrie, reprezentanții aleși ai celor peste 5.200.000 de cooperatori se vor întîlni la cel de-al treilea Congres al cooperației de consum. Apropierea Congresului prilejuiește o și mai intensă activitate pe linia schimbului dintre sat și oraș, un bilanț al realizărilor obținute în ultimii ani.

Față de anul 1954, cînd a avut loc Congresul anterior, cooperația de consum și-a lărgit mult activitatea. Anul acesta, prin cooperative s-au vîndut mărfuri în valoare de circa 11 miliarde de lei. Față de anul 1954, s-a înregistrat o creștere de 50 la sută. Merită subliniat faptul că astăzi cooperativele desfac mărfuri care cu 7—8 ani în urmă nu se vindeau la sate.

Cooperativele sprijină din plin producția agricolă vînzînd îngrășăminte, fungicide, mașini-unelte și piese de schimb pentru acestea etc. La sate s-au creat unități specializate în vînzarea produselor din metal, a confecțiilor, a articolelor, electrotehnice.

Succese de seamă s-au obținut și în aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe și a industriei cu produse agricole. După desființarea cotelor obligatorii, la majoritatea produselor agro-alimentare, sarcinile cooperației de consum au crescut mult. In 1958 s-a achiziționat, raportat la anul 1956, de peste două ori și jumătate mai multe produse agro-alimentare. Pentru unele produse — cartofi, de exemplu — cooperativele sînt achizitori unici. Anul acesta s-au achiziționat față de 1954 de 9 ori mai mulți cartofi. Acțiunea de achiziționare continuă.

Rezultate bune s-au obținut și pe linia contractărilor. Numai la cereale și floarea-soarelui, numărul celor care au încheiat contracte cu cooperația trece cu mult de un milion. Intr-un singur raion — Sfîntu Gheorghe — s-a contractat 6.185 de tone de cartofi.

Cooperația de consum a dus o intensă activitate și pe linia producției. In afara prelungirii procesului de producție în sfera circulației care e proprie comerțului, cooperația a pus în vînzare materiale fabricate în întregime în unitățile ei. Miile de vagoane de var, de țiglă și cărămizi presate, de mobilă etc vîndute la sate sînt produse în unitățile cooperației. In ultimii 4 ani, producția unor sortimente a crescut de peste 10 ori. In același timp, a fost redus cu peste 15 la sută prețul de cost al produselor. In scopul preluării unor cantități cît mai mari de legume și fructe în perioada cînd cererea pentru astfel de produse e mai mică decît ceea ce se oferă spre vînzare, cooperația a înființat unități pentru prepararea conservelor.

Numeroase sînt realizările, bogat e bilanțul cu care cooperația întîmpină cel de-al treilea Congres al său. In ultima vreme a crescut mult numărul mijloacelor de transport ale cooperației. Pe lîngă atelajele hipo, necesare pentru aprovizionarea prăvăliilor sătești din munți și alte locuri greu accesibile, cooperația posedă sute de camioane, rutiere, autoturisme și o „flotă" de opt vase fluviale.

Peste 1000 de cooperative se autofinanțează. Sporindu-și la peste 1,5 miliarde lei mijloacele financiare proprii, cooperația a eliberat mari fonduri bănești ce sînt folosite astăzi pentru finanțarea economiei naționale.

Pînă la Congresul cooperației au mai rămas doar cîteva zile. Acestea sînt zile de muncă însuflețită. Cei aproape 90.000 de activiști ai cooperației, precum și cei peste 5 milioane de membri luptă să lichideze lipsurile care mai dăinuie în domeniul schimbului între sat și oraș, să înmulțească realizările. Cu sarcinile anuale îndeplinite la toți indicii, iată lozinca sub care muncesc cooperatorii întîmpinînd Congresul lor.

O EXPERIENȚĂ VALOROASĂ în sporirea producției de furaje în regiunea Galați

In ultima vreme, în regiunea Galați au fost aplicate o serie întreagă de metode practice menite să ducă la îmbunătățirea bazei furajere. Printre acestea face parte și cultivarea în amestec a diferitelor plante de nutreț, mijloc care s-a dovedit a da rezultate deosebit de bune chiar și în anii mai puțin prielnici. Pentru a informa pe cititorii noștri asupra realizărilor dobîndite, publicăm articolul tov. ing. GRIGORE CHIȘLEANU, vicepreședintele sfatului popular al regiunii Galați, *inițiatorul acestei acțiuni.*

Una dintre condițiile de bază pentru creșterea și dezvoltarea șeptelului o constituie asigurarea unei baze furajere trainice. Deseori culturile furajere tradiționale ca: borceagul, ovăzul și porumbul pentru fîn, meiul și dughia, datorită secetei dau producții cu un conținut de unități nutritive și proteină nesatisfăcător, iar culturile duble, de cele mai multe ori sînt compromise.

Datorită acestei situații multe unități agricole de stat și cooperatiste din regiunea noastră erau nevoite să hrănească animalele pe bază de furaje concentrate sau să renunțe la dezvoltarea sectorului zootehnic.

Ținînd seama de faptul că excluderea creșterii animalelor din agricultură duce la nerentabilitate, am căutat să găsesc posibilitățile de a obține cît mai mari cantități de furaje pentru hrănirea animalelor. Ajutat de constatările practice personale și de literatura sovietică, am inițiat însămînțarea a cîteva amestecuri de plante furajere în unele gospodării agricole de stat și cooperatiste din regiunea Galați. La stabilirea acestor rețete s-a ținut seama de nevoile cerute de fiecare plantă în parte, precum și de conținutul în unități nutritive și proteină digestibilă. De asemenea, am căutat ca plantele din amestec să se poată dezvolta astfel încît să nu se stingherească una pe alta.

Trebuie arătat aici că la reușita acestei inițiative, un sprijin de seamă am primit din partea unor ingineri agronomi și zootehniști de la secțiile agricole, Trustul Gostat, președinți de gospodării agricole colective și directori de gospodării agricole de stat.

Pentru buna desfășurare a acestei acțiuni, s-a întocmit și difuzat cu sprijinul organelor agricole regionale, instrucțiuni către secțiile agricole raionale și unele gospodării de stat. Apoi s-a trecut la însămînțarea unor suprafețe cu amestecuri de plante furajere.

Dăm mai jos rezultatele obținute pe loturile experimentale.

Cultura mixtă alcătuită din floarea soarelui și porumb

Această cultură s-a însămînțat la data de 25 aprilie a.c. la secția Ungureni a gospodăriei agricole de stat Țigănești, raionul Tecuci pe un lot de 10 ha. Insămînțarea s-a făcut în rînduri, la distanța de 0,80 m. pe rînd, cu 30 kg. de sămînță la ha; amestecul de sămînță a constat din 10 kg. floarea-soarelui și 20 kg. porumb. După răsărire s-au aplicat două prașile obișnuite cu cultivatorul pe interval. Densitatea plantelor pe rînd a fost de 8,12 plante pe metru liniar. Recoltarea s-a făcut la data de 27 iulie cînd floarea-soarelui era bine înflorită avînd înălțimea de 1,80 m., iar porumbul inspicat și cu mătasea formată. Producția de masă verde obținută la probele de cîntărire a fost de 70.840 kg. la ha; ea a fost însilozată în întregime. In această cantitate de masă verde, tulpinele de floarea-soarelui se găseau în procent de 62 la sută, iar porumbul de numai 38 la sută.

La gospodăria agricolă de stat Nazîru, raionul Brăila, s-a însămînțat la 5 mai a.c., cu același amestec și în același raport un lot de 30 ha cu 60 kg. sămînță la ha. Distanța între rînduri a fost de 14-15 cm. Cultura a fost semănată cu intenția de a se evita prășitul. Recoltatul s-a început la data de 22 iulie a.c., cînd floarea-soarelui începuse să înflorească, iar porumbul să inspice. Ca înălțime, floarea-soarelui avea atunci 1,40 m. iar porumbul 1,10 m. Producția medie de masă verde obținută a fost de 51.600 kg. la ha., la care floarea-soarelui participa cu 58 la sută iar porumbul cu 42 la sută. Producția a fost consumată ca masă verde la grajd pînă la sfîrșitul lunii iulie.

Cultura mixtă alcătuită din porumb, floarea-soarelui, ovăz și mazăre

Insămînțarea acestei culturi s-a făcut la 18 aprilie 1958, pe o suprafață de 7 ha. — pe lotul semincer din comuna T. Vladimirescu, din raionul Brăila, cu următoarele cantități de semințe la ha: porumb 20 kg., floarea-soarelui 10 kg., ovăz 20 kg. și mazăre 20 kg. Distanța între rînduri a fost de 16-18 cm.

Dezvoltarea plantelor s-a făcut în mod normal. La data de 5 iulie cînd a început recoltatul, floarea-soarelui avea capitulele înflorite și înălțimea de 1,20 m.; porumbul 0,70 m., ovăzul 0,90 m. iar mazărea 0,75 m.

Producția de masă verde obținută prin cosire a fost de 51.700 kg. la ha. și a fost însilozată în întregime. In amestecul de masă verde plantele au participat în următoarele proporții: porumbul 23 la sută, floarea-soarelui 32 la sută, ovăzul 17 la sută și mazărea 28 la sută.

Amestecul alcătuit din floarea-soarelui, ovăz și sorg

Această cultură a fost însămînțată la gospodăria agricolă colectivă din comuna Scorțaru Vechi, raionul Brăila, pe o suprafață de 10 ha, în două loturi, unul de 7 ha., iar celălalt de 3 ha. Insămînțarea s-a făcut la data de 20 aprilie 1958 cu semănătoarea de cereale în rînduri obișnuite. Cantitatea de sămînță dată la ha a fost de 113 kg. fiind formată din următorul amestec: floarea-soarelui 15 kg., sorg 28 kg. și ovăz 70 kg. La data de 1 iulie cînd s-a făcut evaluarea producției aceasta a fost de 62.400 kg. la ha.

Producția de nutreț verde obținută de pe lotul de 7 ha. a fost însilozată începînd cu data de 3 iulie iar cea rezultată de pe celelalte 3 ha a fost consumată prin pășunarea treptată pe loc. De la data de 24 iunie pînă la 9 iulie a.c., pe suprafața de 3 ha. au păscut 72 vaci de lapte și 56 capete tineret bovin, iar după 15 zile au fost aduse și oile ca să pășuneze resturile neconsumate de vitele mari.

După recoltarea masei verzi, suprafețele amintite au fost ferite de vite pentru a da posibilitate sorgului să otăvească. Cu toată seceta ce a urmat, după un interval de numai 14

(Continuare în pag. 3-a)

Noi ogoare unite

PRIN SATE BĂIMĂRENE

Veștile bune au circulat din sat în sat, aproape de la om la om. Unii văzuseră la fața locului; alții citiseră în ziare sau aflaseră de la prietenii și vecinii lor. Care erau aceste vești? Că gospodăria colectivă din Berveni a obținut anul acesta 5.800 kg de porumb la hectar, 2.600 kg de floarea-soarelui la hectar și alte recolte tot atît de bogate; că cea din Păulești, de asemenea, a obținut 40.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar, iar cea din Botiz a scos 5.000 kg de porumb la hectar, 21.000 kg de cartofi la hectar, 34.000 kg de varză la hectar.

In fața faptelor, oamenii n-au mai avut ce spune decît că și locul lor este tot acolo, în marea familie a țăranilor care și-au unit pămînturile în gospodării colective și întovărășiri agricole.

Acum veștile bune s-au întețit. In raioanele Tășnad, Oaș, Carei — numai în primele două săptămîni ale lunii noiembrie au intrat în rîndurile colectiviștilor alte 60 de familii de țărani muncitori și au fost înființate alte trei întovărășiri agricole care cuprind peste 200 de hectare. Inainte de acestea, 863 de familii au înființat o gospodărie colectivă și 11 întovărășiri agricole: la Leleiu, Foieni, Belting; de asemenea, la Unimăt, 18 familii și-au unit cele 60 de hectare, iar la Ganoș 17 familii au strîns la un loc peste 100 de hectare, pentru a le munci laolaltă, cu mașinile și tractoarele statului — pentru a putea smulge pămîntului roade bogate și a-și asigura venituri mai mari decît acelea pe care le realizau muncind de unul singur, pe petice de teren răzlețite.

Incepînd din această toamnă, alte sute de familii de țărani muncitori din satele băimărene au îngroșat rîndurile celor care s-au convins de avantajele agriculturii socialiste; alte sute și sute de hectare vor fi străbătute în lung și în lat de tractoarele S.M.T. Astfel va crește mare lanul de grîu, cu spicele grele de boabe, de porumb, de floarea-soarelui. Hambarele vor fi și ele mai pline; oamenii mai veseli, căci munca înfrățită pe tarlale unite este aducătoare de belșug.

Noii colectiviști și întovărășiți din satele băimărene vor putea vorbi și ei la anul și tot mereu, despre recolte bogate, despre venituri sporite, așa cum pînă acum au vorbit despre colectiviștii din Berveni, bunăoară, sau despre cei din Păulești, Botiz și din multe alte sate nu numai din regiunea Baia Mare, ci și din celelalte regiuni ale țării noastre.

Și la ogoarele unite de curînd în satele băimărene se vor adăuga alte sute și sute, căci drumul muncii în comun este drumul belșugului și al viitorului luminos al țărănimii muncitoare.

R. S.

O acțiune REUȘITĂ

Printre problemele dezbătute la consfătuirea de la Constanța, a fost și aceea a întăririi și lărgirii sectorului creșterii animalelor din gospodăriile colective. Analizînd posibilitățile de creștere a animalelor în raionul Bujoru, conducerile unor gospodării au ajuns la concluzia că o cale rentabilă și economică este și aceea de a se organiza crescătorii de porci și păsări în tabere de vară în principalele bălți și lunci ale rîurilor din raion. Așa că prima crescătorie de porci a luat ființă în lunca Prutului, în comuna Vlădești. La această crescătorie au participat 10 gospodării agricole colective cu un număr de peste 1.000 de porci. După aceasta a mai fost înființată încă una în comuna Măstăcani la care au luat parte 6 gospodării colective cu un număr de 339 porci, alta în comuna Drăgănești, raionul Tecuci și o crescătorie de rațe pe lacul Covurlui din raionul Bujoru. Construcțiile necesare au fost făcute din resurse locale ca stuf, papură etc. In ceea ce privește hrana porcilor s-a folosit cu succes metoda pășunatului în bălți care a redus simțitor din rația concentratelor.

Numărul porcilor adus de gospodării a fost împărțit în loturi după vîrstă și greutate. De pildă, la crescătoria de la Vlădești, porcii au fost împărțiți în 5 loturi, iar în cea de la Drăgănești în 4 loturi.

De curînd s-a analizat situația rezultatelor obținute de gospodăriile colective care au participat la aceste crescătorii de vară. S-a putut constata că rezultatele obținute sînt dintre cele mai bune. De exemplu, la crescătoria de la Vlădești, în timp de 4 luni de zile (1 iunie — 30 septembrie) sporul de creștere în greutate a celor 1032 porci a fost de 32.384 kg greutate vie, valoarea greutății reprezentînd peste 350.000 lei. Dacă se scad cheltuielile efectuate pentru adăpostire, îngrijire, hrănire, zilemuncă efectuate de îngrijitori, rămîne un cîștig net de circa 200.000 lei care se împarte între gospodăriile participante la tabără, în raport cu numărul porcilor avuți și cheltuielile efectuate.

La altă crescătorie, cea de la Măstăcani, greutatea vie a celor 339 porci a ajuns la 12.670 kg., cheltuindu-se o sumă de 45.000 lei. S-a realizat un venit de circa 80.000 lei.

Succese frumoase s-au obținut și la crescătoria de porci din Drăgănești. In timp de 110 zile s-a realizat de la cei 451 porci un spor de greutate vie de 8.173 kg. Din calculele făcute de specialiști a reieșit că pentru obținerea unui kilogram de carne greutate vie s-au consumat numai 4 unități nutritive. De asemenea, din unele crescătorii ca cea de la Drăgănești s-au selecționat peste 160 scrofițe pentru reproducție. Acestea au fost date gospodăriilor agricole din regiune., care nu aveau scrofițe de rasă.

Dar nu numai în crescătoriile de porci s-au obținut rezultate frumoase, ci și în crescătoriile de păsări. La crescătoria de rațe de pe lacul Covurlui, rațele au găsit din belșug o parte din hrana zilnică chiar pe lac. Cu ele deci s-au consumat mult mai puține furaje dar în schimb sporul în greutate a fost mare. Bunăoară, în 3 luni de zile, de la 1.800 rațe s-a obținut un spor de greutate de 2.830 kg.

Datorită succeselor obținute de unele gospodării agricole colective, din regiunea Galați în creșterea porcilor și păsărilor în taberele de vară, s-a hotărît ca acest sistem să fie extins în toată regiunea unde există resurse naturale ce pot fi folosite ca atare.

GH. ROȘU

LA LECŢIA DE ZOOLOGIE



Să pătrunzi în tainele ştiinţei iată o îndeletnicire interesantă. Strînşi în jurul profesorului Nicolae Dumitru, elevii şcolii mixte de 7 ani din comuna Crevedia, regiunea Bucureşti, asistă la lecţia de zoologie.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Cereţi în librării

„Să cunoaştem politica partidului la sate"

Broşura arată însemnătatea pe care a acordat-o întotdeauna partidul nostru alianţei muncitorimii cu ţărănimea muncitoare, alianţă care constituie chezăşia victoriei maselor asuprite asupra exploatatorilor, chezăşia victoriei socialismului.

Lucrarea prezintă aspecte din viaţa nouă, îmbelşugată, ce se făureşte în satele patriei noastre datorită aplicării politicii partidului de transformare socialistă a agriculturii. Ea înfăţişează convingător roadele politicii partidului la sate, demonstrează justeţea politicii partidului, arată principalele sarcini care revin oamenilor muncii din sectorul agricol. Broşura se opreşte în special asupra sarcinilor care au reieşit din consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi muncitorilor din sectorul socialist al agriculturii, ţinută la Constanţa în aprilie a.c., pentru gospodăriile colective, întovărăşirile agricole, S.M.T.-uri şi G.A.S.-uri, pentru ţăranii muncitori cu gospodării individuale.

Am terminat pregătirile

De vorbă cu tov. ing. MARIN CONSTANTIN, vicepreşedinte al sfatului popular al regiunii Ploeşti

Ne mai despart puţine zile de 1 decembrie data cînd în întreaga ţară va începe noul an de învăţămînt agrozootehnic de masă.

Pentru a cunoaşte şi valorifica experienţa cîştigată de regiunea Ploeşti în această importantă acţiune precum şi stadiul pregătirilor din acest an, ne-am adresat tov. inginer Marin Constantin, vicepreşedintele sfatului popular al regiunii Ploeşti.

INTREBARE: Cum apreciaţi rezultatele obţinute în ultimii ani în învăţămîntul agrozootehnic de masă în cadrul regiunii dumneavoastră?

RASPUNS: Invăţămîntul agrozootehnic de masă constituie pentru noi unul din mijloacele cele mai eficace prin care cadrele tehnice pot lucra în mod organizat cu masele largi de ţărani muncitori pentru ridicarea nivelului profesional al acestora. Dacă în anul de învăţămînt 1952-1953 în satele şi comunele regiunii noastre am avut aproximativ 250 de cercuri agrozootehnice care cuprindeau în jurul a 7.000 de cursanţi, în anul 1957-1958 au funcţionat 654 de cercuri şi cursuri care au fost frecventate de 15.900 colectivişti, întovărăşiţi şi ţărani muncitori cu gospodării individuale.

Aceştia, prin participarea lor la învăţămîntul agrozootehnic de masă au învăţat cum să folosească în practică cuceririle ştiinţei şi tehnicii agricole înaintate pentru a obţine producţii sporite la hectar. Numele unor cursanţi fruntaşi ca Iordache Olteanu, brigadier la gospodăria colectivă Ziduri, Minea Constantin, colectivist din Ciorani, Anghel Petre, întovărăşit din comuna Glodeanu-Siliştea, Iordache Dobre, ţăran cu gospodărie individuală din comuna Puieşti şi mulţi alţii, au devenit cunoscute în întreaga regiune prin producţiile mari obţinute în urma aplicării cunoştinţelor agrotehnice însuşite la învăţămîntul agricol de masă.

In urma activităţii desfăşurate la cercurile pentru creşterea păsărilor, la care au participat femeile din comunele Blejoi şi Lipăneşti, raionul Ploeşti, s-a organizat o asociaţie pentru creşterea păsărilor.

Succesele obţinute în anul de învăţămînt 1957-1958 se datoresc şi muncii neobosite, dragostei şi priceperii unor cadre tehnice şi didactice din regiunea noastră. Printre acestea se numără inginerul Lomaca Constantin de la gospodăria colectivă Padina, raionul Pogoanele, ing. Gavrileţ Grigore de la gospodăria colectivă Vîlcele, raionul R. Sărat, ing. Necşulescu Steliana de la gospodăria colectivă Văcăreşti şi alţii care s-au străduit să asigure buna desfăşurare a cursurilor, ridicînd necontenit conţinutul lecţiilor, făcîndu-le interesante, atractive pentru cursanţi.

Anul trecut a existat de asemenea, şi o preocupare sporită pentru legarea cunoştinţelor teoretice de practică. In acest scop, în cuprinsul regiunii s-au înfiinţat un număr de 717 loturi demonstrative. Aici cursanţii au aplicat cu rîvnă, în timpul verii, cunoştinţele teoretice căpătate la curs. Iar rezultatele au fost dintre cele mai convingătoare.

INTREBARE: Care este stadiul pregătirilor — la nivel regional — pentru deschiderea noului an de învăţămînt?

RASPUNS: Trebuie să vă spunem că am terminat pregătirile. Planul de învăţămînt a fost întocmit în termenul stabilit iar lectorii au luat cunoştinţă de planul de învăţămînt şi au fost instruiţi de acum în cadrul raioanelor respective.

Ca să asigurăm toate condiţiile pentru o bună desfăşurare a învăţămîntului de masă şi în acest an, comitetul executiv regional a convocat din vreme pe şefii secţiilor agricole şi de cultură-învăţămînt de la raioane cărora le-a dat indicaţii precise pentru a-i ajuta eficient în pregătirea deschiderii noului an de învăţămînt de masă.

In plus, preşedinţilor comitetelor executive raionale li s-a trasat sarcina să se ocupe de asigurarea unor condiţii optime de desfăşurare a procesului de învăţămînt. Comitetele executive comunale vor răspunde pe tot timpul duratei cercurilor de amenajarea sălilor de predare, de procurarea mobilierului, a asigurării luminii şi încălzitului, iar secretarul comitetului executiv comunal răspunde totodată şi de mobilizarea cursanţilor la cercurile din cadrul comunei.

Am constituit de asemenea sfaturi pedagogice în toate raioanele pentru ca acestea să sprijine substanţial munca lectorilor. Avem de asemenea, necesarul de materiale didactice.

INTREBARE: Mai avem o ultimă întrebare: Cîte cercuri vor funcţiona în acest an în regiunea Ploeşti şi cîţi cursanţi vor cuprinde ele?

RASPUNS: In cele 12 raioane ale regiunii noastre, vor începe activitatea la 1 decembrie a.c., 579 cercuri cu caracter agrotehnic, zootehnic, agrozootehnic etc., în funcţie de specificul şi condiţiile de producţie ale comunei sau unităţii respective. Ele vor antrena un număr de 15.770 colectivişti, întovărăşiţi şi ţărani cu gospodărie individuală dornici să-şi îmbogăţească nivelul de cunoştinţe agrozootehnice.

Am lăsat la urmă cele 79 de cercuri organizate pentru lucrătorii din S.M.T. şi gospodării agricole de stat, care îşi vor începe activitatea la 15 decembrie. Am luat această măsură pentru ca regiunea noastră actualmente rămasă în urmă să-şi poată îndeplini planul la arăturile adînci de toamnă.

L. C.

VASILE NICOROVICI: 400 de zile în oraşul flăcărilor

— Editura Tineretului—

Hunedoara de ieri şi Hunedoara de astăzi, îndeosebi cea de astăzi — aceasta este realitatea din care s-a inspirat talentatul reporter Vasile Nicorovici cînd a pornit să scrie volumul său de însemnări despre viaţa şi oamenii acestei eroice şi neostenite cetăţi industriale.

Autorul a făcut necontenit asemănări şi deosebiri între trecut şi prezent şi dacă cititorul înţelege mai bine ce s-a întîmplat în glorioasa citadelă a socialismului asta se explică şi prin faptul că în faţa ochilor săi se perindă un film al creşterii Hunedoarei, al luptelor, frămîntărilor, cuceririle şi năzuinţelor ei de viitor. Acolo unde odinioară creşteau bălării cît cuprindeai cu privirea, se înalţă acum şiruri de blocuri muncitoreşti. Tîrgul prăfos şi părăginit de altă dată a devenit oraş modern, trăind intens o viaţă civilizată. Orchestra simfonică, cinematografele, clubul şi şcolile dau aşezării un aer pe care vechiul oraşel mic nici nu l-ar fi visat. Dar mai presus de toate e Combinatul siderurgic: cuptoare, furnale fără număr, termocentrale, uzina cocso-chimică şi oamenii ce muncesc aici, mii, zeci de mii a căror viaţă sufletească reporterul a cercetat-o cu grijă, cu atenţie, cu entuziasm şi dragoste.

Paginile volumului „400 de zile în oraşul flăcărilor" sînt scrise simplu, curgător, cu pasiune.

Capitole ca: „Tinerii" sau „Duminica hunedoreană" se disting prin forţa de sugestie a atmosferei comunicate şi printr-o sobrietate vrednică de remarcat.

Vasile Nicorovici are meritul de a ne fi dat o carte despre unul dintre marile centre industriale ale ţării, evidenţiind ceea ce a adus socialismul, politica economică a statului democrat-popular. Succesele dobîndite aici de oamenii muncii sub conducerea partidului, întruchipează o parte din marea operă înfăptuită de poporul romîn, şi arată în acelaşi timp, perspectivele de viitor ale patriei noastre.

REZULTATE PILDUITOARE

De curînd în grădina de vară a teatrului de stat din Oradea a avut loc deschiderea expoziţiei agricole regionale.

Gospodăriile agricole colective, întovărăşirile şi cooperativele agricole de producţie cu rentă sînt reprezentate la expoziţie prin unităţile fruntaşe. Pe lîngă gospodării colective mari şi puternice ca cele din Borş, Mădăraş, Sîntana, Salonta, Vaida şi altele, expun produse şi alte gospodării cum sînt cele din Fegernica, Marghita şi Paleu.

In ce priveşte cultura porumbului, la loc de cinste în cadrul expoziţiei se află gospodăria de stat Scînteia, care a reuşit să recolteze peste 6.000 kg porumb ştiuleţi la ha, şi gospodăriile de stat Oradea şi Ioşia cu aproape 6.000 kg la ha.

Alături de ele se află gospodăria colectivă Vaida, care a obţinut în medie peste 6.500 kg porumb ştiuleţi la ha — iar de pe o suprafaţă de 3 ha a recoltat cîte 10.300 kg de porumb ştiuleţi la ha, adică circa un vagon de porumb boabe. Aceste rezultate au fost posibile datorită îngrăşării sistematice a parcelelor respective cu cîte 40 tone de bălegar, îngropat sub arături adînci de toamnă.

Vizitatorii expoziţiei mai află că la sfecla de zahăr gospodăria colectivă din Girişul de Criş a obţinut peste 3 vagoane la ha, urmată de colectiva din Ineu cu 28.000 kg ha şi de cea din Simian cu 28.000 kg la ha.

In ceea ce priveşte produsele zootehnice, graficele arată limpede că datorită măsurilor luate în urma consfătuirii de la Constanţa, unităţile agricole cooperatiste au reuşit să furnizeze populaţiei în cursul anului curent 120 tone de carne, 176 tone grăsimi — unt şi ulei — şi cu 4.126 hl de lapte mai mult decît în cursul anului 1957.

In expoziţie sînt evidenţiate în mod deosebit gospodăriile colective Abram, cu producţii mari de lînă, iar cele din Valea lui Mihai, Sîntana, Biharia, Seleuş-Oradea cu producţii mari de lapte (între 2.600—2.200 litri pe cap de vacă furajată).

Rezultate deosebit de frumoase au fost obţinute de o serie de gospodării colective ca Salonta, Sîntana, Mădăraş, Borş, Biharea, Uileacul Şimleului şi altele care au mărit în cursul anului în mod considerabil şeptelul lor de animale şi în mod special numărul porcilor puşi la îngrăşat. Astfel, numai colectiva din Sîntana a îngrăşat peste 350 de porci iar cele din Borş şi Mădăraş peste 200.

Graficele, panourile, lozincile şi fotografiile expuse ilustrează de asemenea, lucrările ce se fac pentru redarea unor terenuri pînă acum neutilizate, agriculturii.

Alte panouri arată cîştigurile dobîndite de către colectivişti şi creşterea nivelului lor de trai în comparaţie cu ţăranii muncitori din sectorul individual.

La expoziţia agricolă regională iau parte în acest an şi întreprinderile prelucrătoare de produse agricole cum sînt: fabrica de ardei-boia „Avîntul", fabrica de spirt fabrica de ulei, topitoria de in din Palota, „Fructexport"-ul, Cooperaţia cu secţia „Plante medicinale" etc.

Ing. I. ROCSIN
corespondent

Inainte

Trei tractoare... Dintre ele unul cal de foc îţi pare;
Poartă steguleţul roşu ca o stea peste ogoare.

O brigadă. O conduce Petru-al lui Marin Nicoară.
Şi-i fruntaşă-n tot raionul. Ia drapelu-a treia oară.

Timpului o ia-nainte Petru. Nu cunoaşte frîne.
Pe semănătoare Sanda, boabe grele-n brazdă pune.

E un stup de hărnicie colectiva lor bogată
Că în dragostea de muncă nimeni n-a tînjit vreodată.

Mîndră-i Sanda. In brigadă fruntea vrea mereu să fie.
Privind steagul roş ca focul — sare-o clipă jos, zglobie;

Din bumbacul colectivei poartă o basma ca neaua;
Rupe-o creangă şi de creangă a prins ca un steag basmaua.

Steagul alb l-aşează-alături; e îndemn iubit sub soare.
Cu cît roşul scînteiază — mai puternic cel alb pare.

Şi-a iuţit tractorul mersul; pe ogorul larg aleargă;
Petre strigă: „Inainte, pentru pîine-n ţara dragă".

GEORGE DEMETRU PAN

Şi-au îndeplinit planul anual la livrări de carne şi lapte

Aproape 50 la sută din gospodăriile agricole de stat din regiunea Oradea, au raportat Trustului regional că la 20 noiembrie a.c. şi-au îndeplinit şi chiar depăşit planul anual la livrări de carne şi lapte de vacă. Printre acestea se află gospodăriile de stat din Batăr, Salonta, Dohangia, Holod etc. care au livrat cu 220 de tone de carne de porc mai mult decît prevede planul. Iar gospodăriile de stat din Iosia, Oradea şi Săcueni au dat statului cu 1.350 de hl de lapte peste plan.

De asemenea, gospodăriile de stat Marghita, Avram Iancu, Valea lui Mihai, Cermei, Sălard şi altele au realizat pînă la aceeaşi dată, între 75—95 la sută din planul de livrări la carne sau lapte de vacă.

Succesele de mai sus se datoresc preocupării şi grijii deosebite ce o acordă conducerile acestor gospodării creşterii animalelor precum şi muncii neobosite a celor ce lucrează în sectorul zootehnic.

Să trimitem oraşului în lunile de iarnă lapte şi produse lactate din abundenţă

Laptele nu-i un aliment de sezon. El este cerut în aceeaşi măsură iarna şi vara. Aceasta nu înseamnă că el este oferit în oricare lună în aceleaşi cantităţi şi condiţii. In raionul Tîrgu Frumos, de exemplu, în luna iunie s-a contractat şi preluat de peste 3 ori mai mult lapte de vacă decît în luna februarie şi cu aproape 40.000 de litri mai mult decît în octombrie.

Ţinînd seama de situaţia arătată, oficiul raional I.C.I.L. a luat unele măsuri menite să asigure oraşelor în lunile de iarnă, aceleaşi cantităţi de lapte ca şi în timpul verii.

O primă măsură a constat în preluarea a cît mai mult lapte în lunile cu producţie mare. Oficiul I.C.I.L. a putut atunci să-şi depăşească planul la prepararea brînzeturilor fapt ce-i permite acum ca o mai mare parte din laptele preluat să fie destinat consumului în stare proaspătă. Tot în lunile de vară au fost prelucrate şi însemnate cantităţi de caş de oaie. Numai stînele cooperatiste au contribuit la depăşirea planului de prelucrare cu aproape 7 vagoane de caş.

In afara măsurii arătate, Oficiul raional I.C.I.L. s-a străduit totodată că în lunile de toamnă şi iarnă să preia cantităţi mai mari ca-n alţi ani. In parte, acest lucru a reuşit. In tot cursul acestei ierni, sarcinile de livrare a laptelui către oraşul Iaşi vor fi îndeplinite de un singur centru. Anul trecut a fost nevoie ca îndeplinirea acestor sarcini să fie dată în seama mai multor centre. In timpul verii tot laptele preluat în raion este prelucrat, Iaşul fiind aprovizionat numai de centrele din jurul lui.

Oficiul I.C.I.L. nu trebuie să se mulţumească însă cu rezultatele obţinute. Şi-n perioada de iarnă lui îi revin sarcini mari în privinţa preparării de brînzeturi. In raion se află singurele centre din ţară care pregătesc, deocamdată, din lapte de vacă telemea de emulsie. Contractînd şi preluînd cît mai mult lapte, Oficiul I.C.I.L. poate pune la dispoziţia consumatorilor cantităţi mai mari din această brînză de calitate superioară. Or, trebuie spus că sînt centre în raion care preiau, în raport cu posibilităţile existente, cantităţi mici de lapte. Printre acestea se numără centrele din Bălţaţi şi Gropniţa. Activitatea tovarăşelor Stan Maria şi Rotaru Elena care răspund de aceste centre este complet nesatisfăcătoare.

Numai astfel se explică de ce mulţi ţărani muncitori din cele două comune n-au aflat încă de preţul mărit cu care e plătit laptele în aceste luni. Şi-n alte comune din raion se găsesc destui ţărani care nu cunosc avantajele pe care le au contractînd lapte în timp de iarnă. Este de aceea, necesar ca salariaţii I.C.I.L.-ului să folosească adunările cetăţeneşti ce se ţin în comune cu diferite prilejuri pentru a populariza aceste avantaje. Lucrînd astfel rezultatele vor fi şi mai bune, mai mult lapte şi mai multe brînzeturi vor lua drumul oraşelor.

SAPTAMINA ECONOMIEI

Realizări în raionul Mizil

In cinstea „Săptămînii economiei", sucursala raională CEC Mizil, regiunea Ploeşti, a reuşit ca la sfîrşitul săptămînii trecute, să realizeze planul pe anul 1958, în procent de 105 la sută.

Depunătorii de la gospodăria agricolă de stat Valea Nucarilor

In regiunea Constanţa, veniturile oamenilor muncii din agricultură au crescut simţitor. Ca urmare a acestui fapt a crescut şi numărul depunătorilor la C.E.C. In prezent la fiecare 5 locuitori revine cîte un libret C.E.C. In unităţile agricole de stat rezultatele sînt şi mai bune. De pildă, toţi lucrătorii de la gospodăria agricolă de stat Valea Nucarilor, raionul Tulcea, posedă librete de economii C.E.C.

Unde duce evidenţa imprecisă şi lipsa de control

După cum se ştie, în unităţile cooperatiste fiecare colectivist sau întovărăşit este interesat în modul cel mai direct în apărarea proprietăţii obşteşti. Adunările generale, comisiile de revizie, fiecare membru în parte veghează ca din proprietatea comună să nu se sustragă un pai. Aceasta nu înseamnă că pe alocuri elementele duşmănoase sau înapoiate nu reuşesc să se înfrupte din avutul obştesc. Recent au avut loc verificări financiare la gospodăria colectivă din satul Şipote, raionul Hîrlău şi la întovărăşirea agricolă „1 Mai" din comuna Ţibăneşti, raionul Negreşti. La ambele unităţi s-au descoperit nereguli. Verificarea făcută în gospodărie a scos la iveală faptul că Tofan Mihai, preşedintele acesteia, a dispus cum a vrut de averea obştească.

Intr-una din zile, preşedintele a luat din gospodărie o oaie pe care a dus-o la el, spunînd că va aduce în loc una de a sa. Ceva mai mult: oile proprietate personală au fost îngrijite laolaltă cu oile gospodăriei. Fiecărui colectivist i s-a dat cu peste 4 kg mai multă brînză decît producţia pe cap de oaie. De aici s-au ales cu cîştig preşedintele şi prietenii săi care aveau mai multe oi.

In activitatea preşedintelui vînzarea şi cumpărarea unor bunuri fără aprobarea adunării generale sau măcar a consiliului de conducere a ajuns un lucru obişnuit. Preşedintele a cumpărat, de exemplu, o căruţă cu 1.800 de lei şi a vîndut-o la puţin timp după aceea, cu 1.200. Verificarea a mai scos la iveală şi lipsa unor însemnate cantităţi de grîu, floarea-soarelui, ovăz etc. La lînă, piei şi alte produse s-au găsit, în magazie, plusuri. Dacă nu ar fi venit verificarea, pe semne că aceste plusuri ar fi dispărut şi în locul lor am fi avut, ca la alte produse, minusuri. De asemenea, Tofan Mihai n-a putut justifica 1.500 de lei luaţi din casa gospodăriei.

Cît priveşte întovărăşirea din Ţibăneşti, fostul preşedinte, Bogdan S. Ştefan, a păgubit-o cu 2.280,70 de lei, sustraşi în bani şi grîu. Paguba pricinuită aci nu e chiar aşa de mare ca la gospodăria colectivă din Şipote. Gravitatea faptei lui Bogdan S. Ştefan, nu trebuie judecată însă prin valoarea pagubei. Intovărăşirea a început abia de curînd să-şi creeze fond de bază. Jecmănind-o, Bogdan a lovit în înseşi ideea şi acţiunea de creare a proprietăţii comune a întovărăşirii.

Cum de-au fost posibile aceste sustrageri din avutul obştesc? Situaţia din cele două unităţi arată că ele au fost cu putinţă datorită lipsei unei evidenţe precise. La întovărăşirea din Ţibăneşti, nu există nici măcar evidenţa membrilor care au achitat taxa de înscriere. Numărul acestora a trebuit să fie stabilit după declaraţiile lui Ştefan S. Bogdan. Evidenţă ne pusă la punct a existat şi-n gospodăria colectivă din Şipote.

Neregulile au fost cu putinţă şi datorită lipsei de control. Ambele unităţi n-au fost controlate temeinic de la înfiinţare. N-a existat control nici din partea membrilor celor două unităţi. Tofan Mihai n-a convocat adunarea generală a colectiviştilor decît de două ori în zece luni de zile. La una din adunări s-a discutat planul de producţie şi bugetul, iar la cealaltă măsurile ce trebuie luate în urma consfătuirii de la Constanţa. Aşa că pentru problemele curente n-a existat practic nici o adunare generală.

Nerespectarea normelor financiare este o altă cauză ce face cu putinţă neregulile. In casa gospodăriei colective din Şipote au existat în permanenţă cîte 2.000—8.000 de lei, în loc de 1.000 cît era plafonul stabilit de adunarea generală. Gospodăria face plăţile şi încasările în numerar şi nu prin cont de virament aşa cum e hotărît să se procedeze între întreprinderile socialiste.

Inlăturîndu-se cauzele arătate se înlătură posibilităţile de sustrageri din avutul obştesc. Recent organele de stat au primit sarcina de a da ajutor calificat comisiilor de revizie din unităţile cooperatiste. Această sarcină nu este încă dusă la îndeplinire cu hotărîre. In regiunea Iaşi, din cele peste 1.200 de unităţi cooperatiste fuseseră verificate pînă de curînd cîteva. Este neapărată nevoie ca numărul verificărilor să sporească. Acest lucru îl cer în primul rînd miile de membri ai unităţilor cooperatiste care nu vor ca din averea obştească să se irosească un singur bănuţ.

M. CALIANU

DIN VREMURILE NEGRE

CAMPANIE sanitară...

Cînd sub trecutele regimuri burghezo-moşiereşti, stăpînirea hotăra o campanie sanitară la ţară, evenimentul se făcea cu surle şi tobe, întreaga presă ocupîndu-se cu săptămîni înainte de „marele eveniment".

Ziarele publicau zeci de fotografii ale oamenilor politici cocoţaţi în fruntea Ministerului Sănătăţii, oameni care n-aveau altă preocupare decît jefuirea statului în detrimentul poporului.

„De-acum înainte, ţărănimea noastră harnică nu va mai suferi de boli. Geniul medical şi dragostea de patrie, neam şi ţară a distinsului — şi aci era trecut numele ministrului Sănătăţii — va ferici cu sănătate întreaga noastră plugărime".

Aşa se scria pe vremuri. Apoi începea campania sanitară la ţară. Era prin anul 1934. Mă aflam într-un sat din fostul judeţ Vlaşca, în apropiere de Giurgiu. Cu trei zile înainte, primarul satului a primit un ordin telefonic de la pretură, ca să strîngă



oamenii în ziua destinată curăţeniei şi controlului medical.

In ziua fixată, bieţii oameni erau scoşi afară din case de jandarmi şi strînşi grămadă în faţa primăriei. Acolo aşteptau sosirea domnului doctor de la oraş, cu echipa sanitară.

Pe la orele prînzului, cînd mulţimea obosită şi plictisită de atîta aşteptare începea să se împrăştie, a apărut o căruţă trasă de două mîrţoage, care s-a oprit în dreptul lor. Din căruţă s-a dat jos un agent sanitar, cu o garniţă de petrol.

Primarul şi jandarmul i-au ieşit înainte.

— Incepem? a întrebat unul dintre noii veniţi.

— Daţi-i drumul.

Inarmat cu un băţ la capătul căruia atîrna un şomoiog de cîlţi, cu bidonul de petrol şi cu o maşină de tuns ştirbă, agentul sanitar a deschis campania.

— Cum te cheamă? l-a întrebat el pe primul ţăran.

— Stan Vasile, — a răspuns plugarul.

— Ai păduchi?

— Păi...

— Ai bă, ori n-ai? Ca să ştiu cum să te trec la catastif.

— Să vedeţi domnule sanitar...

Atunci a intervenit jandarmul:

— De ce ai mă, păduchi? Nu v-am spus încă de acum trei zile să vă curăţaţi? Ai? Pleosc! Trosc! Stai! Stai! Nu fugi! Mama ta de tîlhar! In genunchi. Jos în genunchi, tîlharule, să te tund!

Dinţii ruginiţi şi desperechiaţi ai maşinii au început a tăia un bulevard cu trepte în capul ţăranului.

— Şomoiogul! a strigat jandarmul.

Şi cu pămătuful de cîlţi înmuiat în petrol l-a stropit pe cap, peste ochi şi în gură.

— Altul!

— Ai mă, păduchi?

— N-am!

— Cum n-ai mă, că tot satul e păduchios. Trosc! Pleosc! Maşina şi şomoiogul...

★

Dar vremurile acele triste şi întunecate au trecut. In Republica Populară Romînă, sănătatea poporului muncitor este una din grijile de căpetenie.

Mobilizarea permanentă a întregului aparat sanitar al Ministerului Sănătăţii, echipele medicale mobile, zecile de spitale şi policlinici comunale, punctele sanitare, prezenţa miilor de medici în sate şi comune cît şi medicamentele din belşug au ridicat considerabil starea sanitară a ţărănimii.

Şi pentru prima dată în istoria patriei noastre, astăzi, poporul este chemat să colaboreze el însăşi cu organele tehnice sanitare, la ridicarea şi îmbunătăţirea propriei lui sănătăţi.

ANTON ALEXE

Felurite ŞTIRI

Zilele acestea a plecat în R. S. S. Moldovenească o delegaţie de specialişti din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii pentru a participa la lucrările Comisiei Mixte Romîno-Sovietice în problema combaterii gîndacului de Colorado şi a omidei păroase a dudului.

★

Centrul agricol şcolar Poarta Albă din regiunea Constanţa a sărbătorit sîmbăta trecută 5 ani de la înfiinţare. In această perioadă au fost pregătiţi aici mii de maiştri agricoli, zootehnişti, mecanici, viticultori. Numai în acest an cursurile centrului şcolar agricol Poarta Albă sînt frecventate de 1.200 de elevi.

★

La începutul lunii decembrie, în toate regiunile se vor ţine consfătuiri cu inginerii, tehnicienii şi brigadierii care se ocupă cu baza furajeră. Consfătuirile au tema: „Păstrarea furajelor însilozate şi folosirea lor în hrana animalelor". Cu acest prilej se vor organiza şi demonstraţii practice.

★

La 25 noiembrie s-a deschis în aula Institutului de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R. sesiunea de cercetări ştiinţifice. In prima zi a sesiunii s-au prezentat 6 comunicări, printre care: „Studiul comparativ a cîtorva metode de preparare a probelor de sol pentru analiza mecanică", „Observaţii asupra filozităţii tuberculilor de cartofi" etc.

★

Potrivit unei hotărîri a Consiliului de Miniştri, în cursul acestui an se va sărbători semicentenarul Institutului Agronomic „Profesor Ion Ionescu de la Brad" din Iaşi.

★

Miercurea trecută a început la Istriţa, regiunea Ploeşti, consfătuirea cu specialişti din sectorul viti-pomicol şi mecanizatori de la institutele I.C.H.V. şi I.C.M.E.A. Consfătuirea are ca scop discutarea proiectului sistemei de maşini pentru lucrările în viticultură.

★

Staţiunile de maşini şi tractoare din întreaga ţară au executat pînă la 25 noiembrie, 46 la sută din planul arăturilor adînci de toamnă. Pentru terminarea grabnică a lucrărilor, sute de tractorişti lucrează în două schimburi.

LA GOSPODĂRIA COLECTIVĂ „PROGRESUL"

Foloasele aduse de cultura porumbului

In acest an, gospodăria noastră va avea un venit de peste 3.000.000 lei, iar fondul de bază se va ridica la peste 3.200.000 lei. Acest lucru a fost posibil datorită în mare măsură și faptului că am dat de la început atenția cuvenită culturii porumbului.

Pe meleagurile noastre porumbul se cultivă din moși-strămoși. Dar metodele de lucru și scopul cultivării porumbului rămăseseră aceleași de-a lungul a zeci și zeci de ani. Porumbul era „pîinea săracului" (dacă-l avea), cocenii-lemnele lui de foc, iar frunzele uscate, hrana vitelor.

O dată ce am pornit pe calea gospodăriei colective, trebuia să schimbăm totul — începînd cu metodele de lucru și terminînd cu destinația porumbului. Lucrînd pe tarlale întinse fără haturi, aplicînd regulile agrotehnice avansate și folosind mașinile, am obținut an de an recolte tot mai mari, ceea ce a contribuit la ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor. Datorită recoltelor mari obținute la porumb, am putut să distribuim cantități însemnate colectiviștilor, să sporim fondul obștesc, iar din vînzarea unei părți de porumb, să distribuim la ziua-muncă și să ridicăm numeroase construcții.

Cred că este bine să dau cîteva exemple. Anul acesta am cultivat 725 ha. cu porumb, obținînd în medie cîte 2.700 kg. la ha. Din porumbul obținut, o parte s-a distribuit la ziua-muncă (cîte 6 kg.), iar o parte l-am livrat statului pe bază de contract. De pe cele 205 de vagoane livrate statului pînă acum am ridicat un avans de 40 la sută bani din care am ridicat construcții necesare gospodăriei. Ce mai avem de luat, îi vom împărți la ziua-muncă. După cît se poate vedea, foloasele porumbului sînt destul de însemnate.

Indrumați de organizația de partid și de specialiști, am ajuns la concluzia că pentru dezvoltarea pe mai departe a gospodăriei era nevoie să creăm o nouă ramură de producție pe lîngă cele existente și anume — creșterea animalelor. Pentru aceasta aveam tot ce ne trebuie și în special porumb. Este știut că din punct de vedere al compoziției chimice porumbul conține mari cantități de hidrați de carbon și are cea mai ridicată valoare nutritivă dintre toate grăunțele de cereale (1 kg. de porumb conține 1,35 unități nutritive). Mai mult porumb înseamnă deci mai mult nutreț pentru vite, înseamnă mai multe posibilități de a crește porci și păsări, înseamnă mai multă carne, lapte, grăsimi, ouă și alte produse animale.

Dar nu toți colectiviștii erau la început de acord să hrănim animalele cu porumb, și mai ales să punem porci la îngrășat. După socoteala lor eram mai cîștigați dacă vindeam purceii după înțărcare decît dacă îi îngrășam. Acum însă, toți s-au convins de marile avantaje pe care le aduce hrănirea animalelor cu porumb și în special îngrășarea porcilor. Să facem o socoteală simplă. Pentru 1 kg. spor greutate vie la porci sînt necesare 5 U.N. adică vreo 4 kg. porumb, ceea ce înseamnă 4,40 lei. Pe cînd 1 kg. de carne revine la 4,40 lei. Diferența este destul de ispititoare.

Să facem și o altă socoteală pe care am simțit-o greu în buzunarul nostru. Astă-primăvară am vîndut 82 purcei pe care am luat 11.474 lei. Nu de mult am vîndut 10 porci grași pe care am luat 14.182 lei. Acum avem la îngrășat încă 30 de porci de pe care credem că vom obține venituri destul de mari. Pentru îngrășare folosim — ca și la celelalte — în mare parte porumb și o parte orz.

De la consfătuirea de la Constanța am învățat multe lucruri folositoare. De aceea, creșterea animalelor a luat o mare dezvoltare în gospodăria noastră. In prezent dispunem de 290 porcine, 2.500 ovine, 82 bovine, 429 cabaline, 150 gîște și 116 familii de albine. Datorită faptului că pînă acum n-am folosit decît în mică măsură nutrețul însilozat, producțiile obținute nu ne-au mulțumit. La consfătuirea de la Constanța tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat: „Trebuie să accentuăm în mod deosebit că porumbul murat constituie furajul de bază pentru creșterea și îngrășarea animalelor".

Urmînd acest prețios îndemn, noi am însilozat cantități însemnate de porumb și am început deja hrănirea animalelor. Primele rezultate sînt vizibile, ceea ce ne mărește siguranța că veniturile obținute din sectorul zootehnic vor fi mult mai mari decît cele planificate.

Acum colectiviștii noștri sînt cu toții de acord ca anul viitor să mărim suprafața cultivată cu porumb, pînă la 900 ha., iar numărul porcilor puși la îngrășat pînă la 100.

Sîntem încredințați că experiența noastră va folosi și altor gospodării colective.

ION BRATU
președintele gospodăriei agricole colective „Progresul",
comuna Făcăeni, raionul Fetești

Pe pămîntul din jurul fabricilor

Simeria este cunoscută ca un important centru muncitoresc. Aproape 80 la sută dintre bărbații comunei lucrează în industrie. De aceea nu m-am mirat cînd, în grădina de zarzavaturi a gospodăriei colective, am văzut numai femei. Stringeau varza și morcovii — ultimele produse ale grădinii. Că hărnicia femeilor-colectiviste nu este mai prejos decît a bărbaților-muncitori, avea să mă convingă repede. Cele 4 ha de grădină, toate irigate, au adus gospodăriei în acest an un venit bănesc de peste 102.000 lei.

Indată după consfătuirea de la Constanța, s-a dat mare atenție dezvoltării și altor sectoare de producție. De la 7 vaci în 1957, gospodăria a ajuns să aibă 20 de vaci și 10 tineret taurin. Numărul oilor a crescut și el de la 80 cîte erau anul trecut la peste 300. Pentru prima oară, în acest an gospodăria a început să crească giște. Deocamdată are puține, doar 140.

Dezvoltarea avuției obștești a avut drept urmare creșterea însemnată a veniturilor colectiviștilor. 46 lei a fost anul trecut valoarea unei zile-muncă. In acest an, pentru fiecare zi-muncă, colectiviștii din Simeria Veche vor primi produse și bani în valoare de aproape 70 lei. In afară de cele 2 kg grîu, 3 kg porumb, 8 kg cartofi, 1 kg orz și 15 lei dați drept avans de 40 la sută, gospodăria va mai împărți în curînd 2 kg porumb, 3 kg grîu, 0,200 kg brînză, 0,200 kg ulei, precum și zahăr, fasole, zarzavaturi și 25 kg de furaje.

Sînt numeroși colectiviștii care prin munca lor spornică contribuie necontenit la prosperarea gospodăriei colective. Să reținem pe cîțiva dintre aceștia: Ana Beldescu care cu alți doi membri din familie a efectuat peste 330 zile-muncă, brigadiera Elisabeta Igna, Negoiescu Eremia, Dărăbanțu Ion și mulți alții.

M. DAN

CIFRE și FAPTE din UNITĂȚILE AGRICOLE COOPERATISTE

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ din satul Pricaz, raionul Orăștie, a depășit la principalele culturi prevederile planului de producție pe acest an. Astfel, au fost recoltate în medie 3.300 kg porumb la ha față de 2.700 kg. cît prevedea planul. Producția de cartofi de toamnă a fost de peste 15.000 kg. la ha. adică cu peste 2.000 kg. mai mare decît producția planificată. La floarea-soarelui soiul Vniimk, gospodăria a obținut 1.540 kg. la ha.

★

CONSFĂTUIREA DE LA CONSTANȚA a prilejuit și pentru colectiviștii din Mădăras, raionul Salonta, luarea unor importante măsuri pentru dezvoltarea gospodăriei lor. Rezultate deosebite au fost obținute și în sectorul creșterii animalelor de producție. Astfel șeptelul a sporit la 154 vaci de lapte și tineret taurin, 80 de scroafe fătătoare, peste 200 de porci puși la îngrășat și peste 200 tineret porcin, și la 1.000 de oi.

★

GOSPODĂRIA COLECTIVA, din comuna Golășei, regiunea Galați a dezvoltat în acest an sectoare de producție aducătoare de mari venituri cum sînt cele zootehnic și legumicol, care au adus, pînă la sfîrșitul lunii octombrie un venit de aproape 1.100.000 lei.

Fondul de bază care la înființarea gospodăriei era de numai 75.000 lei, a ajuns în acest an la peste 2.200.000 lei.

★

LA GOSPODĂRIA colectivă „7 Noiembrie" din comuna Cristești, raionul Botoșani, au fost împărțite colectiviștilor veniturile în natură și bani. Pentru fiecare zi-muncă s-au împărțit 2,300 kg grîu, 1 kg orz, 5,500 kg porumb, precum și alte produse ca floarea-soarelui, zahăr, brînză, fructe și cîte 4 lei.

Familia colectivistului Teodor Pușcașu, pentru cele 535 zile de muncă a primit 1.220 kg grîu, 2.900 kg porumb, însemnate cantități de orz, floarea-soarelui, zahăr, brînză, fructe și 2.140 de lei.

★

VENITURILE BĂNEȘTI obținute în anul 1958 de gospodăria colectivă „21 Decembrie" din comuna Jariștea, raionul Focșani, depășesc suma de 4.800.000 lei. Pentru continua dezvoltare a unității lor, colectiviștii au hotărît să repartizeze la fondul de bază aproape 600.000 lei ceea ce reprezintă peste 12 la sută din veniturile bănești.

11.000 lei venit la hectar

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Urechești, raionul Focșani, a împlinit nu de mult 8 ani de existență. Este prima unitate cooperatistă din raion. In acest răstimp colectiviștii prin hărnicia lor, au obținut mari succese pe calea întăririi gospodăriei. Veniturile colectivei au crescut necontenit. Fiecare 100 hectare de teren a adus în acest an un venit bănesc de peste 1.100.000 lei. Aceasta îndeosebi prin valorificarea strugurilor și a vinului.

Veniturile mari obținute a dat putința gospodăriei să aloce la fondul de bază însemnate sume de bani. Raportat la 100 de ha fondul de bază a crescut de la mai puțin de 65.000 lei în 1951, la aproape 468.000 lei în acest an, deci de peste 7 ori.

Printre fruntașe

Brigada a 8-a este una din brigăzile fruntașe de la S.M.T. Mihai Viteazu din regiunea Constanța. Din primăvara anului 1957, cei 9 tractoriști în frunte cu șeful de brigadă Mihai Negoiță lucrează terenurile gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Sinoie. Colectiviștii au numai cuvinte de laudă despre munca mecanizatorilor.

Executînd mai multe feluri de lucrări decît în alți ani, brigada lui Negoiță Mihai și-a realizat planul din primăvara acestui an în proporție de 154 la sută. Planul campaniei de vară a fost depășit cu 28 la sută, iar cel de toamnă cu aproape 30 la sută.

Brigada execută în continuare arături de toamnă. Au și fost arate peste 600 de ha.

Pentru nevoile producției

Pentru a satisface nevoile producției, gospodăriile agricole colective din raionul Tulcea, regiunea Constanța, au ridicat în acest an numeroase construcții.

Astfel, în gospodării au fost construite cu fonduri proprii 30 de grajduri, 25 de saivane, 10 maternități pentru scroafe și îngrășătorii de porci, 32 de cotețe pentru păsări.

In afară de acestea, au mai fost date în exploatare peste 100 de construcții diferite printre care: silozuri, crame, cășării, garaje auto etc.

A. BANDUROVSKI
corespondent

Depășiri nejustificate

Peste puțină vreme, adunările generale ale colectiviștilor din raionul Alba Iulia, ca și din restul țării, vor analiza activitatea gospodăriilor respective pe acest an.

Cu acest prilej, colectiviștii vor avea de constatat multe realizări de seamă. Pe raion, numărul animalelor de producție a sporit la toate speciile. Cu tot timpul neprielnic, gospodăriile colective din raion printre care cea din Obreja, Cistei, Benic și altele au scos recolte bune.

Cu siguranță că nu vor fi lăsate de o parte nici lipsurile care au îngreunat realizarea în întregime a unor prevederi din planul de producție.

Se știe că pentru a evita risipa de zile-muncă cu retribuirea prea multor membri puși în funcții de conducere și administrative, Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 141 recomandă gospodăriilor colective să limiteze numărul de zile-muncă cuvenite personalului de conducere și administrativ. Ținînd seama de consumul total de zile-muncă, procentul cuvenit acestui personal nu poate depăși 9 la sută.

Or, din acest punct de vedere, situația la unele gospodării colective din raionul Alba Iulia este nesatisfăcătoare. Iată, de pildă, că acest procent s-a ridicat la gospodăria colectivă din comuna Benic la 18,5 la sută.

Sînt depășiri mult prea mari. De asemenea, la gospodăria colectivă din satul Oiejdea procentul este depășit. Cu toate acestea în timpul muncilor la cîmp s-au făcut simțite lipsuri în controlul și evidența muncii, normele nu au fost în întregime respectate. Pe bună dreptate colectiviștii sînt nemulțumiți de menținerea în posturi administrative — mai ales ca paznici, a unor colectiviști capabili de a munci productiv. Ei cunosc starea de lucruri de la gospodăria colectivă din Obreja al cărui consiliu de conducere a limitat la strictul necesar numărul celor cu sarcini administrative Exemplul acestei gospodării al cărui personal de conducere și administrativ a consumat doar 7,4 la sută din consumul total de zile-muncă, ca și al altor gospodării, trebuie folosit în găsirea căilor de reducere a consumului neproductiv de zile-muncă.

Totodată, secția agricolă raională trebuie să ia măsurile cuvenite pentru trimiterea la școală a celor 10 contabili prevăzuți în planul de școlarizare. Faptul că la majoritatea gospodăriilor colective contabilii muncesc „după ureche" a îngreunat luarea la vreme, încă în cursul anului, a măsurilor de respectare a unui consum rațional de zile-muncă.

Acum nu rămîne decît ca adunările generale să hotărască, de la caz la caz, o reducere de pînă la 10 la sută din zilele-muncă cuvenite personalului de conducere și administrativ care a tolerat depășirea consumului normal.

M. IORDACHE

La G.A.S. Popești-Leordeni



Gospodăria agricolă de stat Popești-Leordeni aduce o contribuție importantă la aprovizionarea populației. O pondere mare în cadrul livrărilor către stat îl are laptele de vacă. Folosind metode avansate de hrănire și îngrijire, mecanizînd o parte din lucrări, printre care mulsul, căratul bălegarului, aprovizionarea grajdurilor cu furaje etc. muncitorii din această gospodărie obțin anual peste 4.000 l. lapte pe cap de vacă furajată.

In fotografie: muncitorul Ion Jiteroș, executînd mulsul mecanic.

Foto: AGERPRES

CASELE DIN CIMP

Imi vine în minte tabloul atît de cunoscut „Odihnă pe cîmp" al pictorului Corneliu Baba. In prim plan țăranca îmbătrînită de nevoi, cu capul lăsat puțin într-o parte, cu fața suptă, veghează somnul copilului așezat într-o copaie. Mîinile aspre, bătătorite de muncă, i se odihnesc în poală. Mai în fund, bărbatul răpus și el de trudă, doarme.

Cele trei personaje odihnindu-se sub soarele arzător, simbolizează unul dintre aspectele obișnuite ale traiului dus de țăranul nostru muncitor în vremurile nu de mult apuse. Bărbatul se scula cu noaptea-n cap; femeia și mai din vreme la al doilea cîntat al cocoșilor. Avea să pregătească bucatele sărace pentru masa din cîmp. Apoi, împreună, cu sapa sau cu secera, porneau la treabă. Se întorceau la ivirea luceafărului de seară. Muncă grea, pentru cîteva bănicioare de grîu sau de porumb. Restul, partea cea mare, era a moșierului.

Această aducere aminte mi-a fost prilejuită de primirea unei scrisori de la colectivistul Anghel Costică dn Cocargeaua — comună așezată nu departe de Fetești. Ne scrie tovarășul Anghel: „Cu ce am ridicat în 1958, avem în total 20 de construcții: magazii, pătule, grajduri, saivane". Apoi adaugă: „Am construit și două case în cîmp pentru adăpostirea colectiviștilor pe vreme rea".

Casele din cîmp!

Aduc acestea vreun venit? Vreun venit bănesc? *Nu aduc. In magazii și pătule bagi recolta. In grajduri și saivane sînt adăpostite animalele. De la ele capeți carne, lapte, brînză, lînă — pentru trai. Dar casele din cîmp!?*

— „Cît ne costă" ar fi putut întreba vreun colectivist grijuliu să nu se irosească prea mult bănet.

„Cît ne-ar costa, trebuie să le facem! N-o să ne odihnim sub arșiță sau să stăm în ploaie cînd ne-o apuca la munca în cîmp" — i-ar fi răspuns mulțimea.

...O femeie îmbătrînită de nevoi, veghind la somnul copilului, și bărbatul care doarme răpus de trudă, în arșița soarelui!...

Urmașii lor își găsesc astăzi loc de popas în casele din cîmp. Ce frumos ar fi tabloul pictorului care ar zugrăvi și acest crîmpei din viața colectiviștilor!...

T. OPREA

Pe SCURT

● Gospodăria agricolă de stat Ovidiu din regiunea Constanța a cultivat în acest an 50 ha de porumb în sistem irigat. Față de cultura obișnuită, pe tarlaua irigată s-au obținut cu 2.000 kg porumb mai mult la fiecare hectar. Important este faptul că porumbul irigat a costat numai 0,32 lei kilogramul, pe cînd cel neirigat 0,45 lei kilogramul.

● In ultima vreme, am scris de mai multe ori despre bunele rezultate obținute în gospodăria agricolă de stat Grabați din raionul Jimbolia. Iată acum unele amănunte în legătură cu felul în care este organizată baza furajeră, care a avut o contribuție importantă la obținerea de producții mari în sectorul zootehnic. De pildă, gospodăria își produce fînurile de care are nevoie însămînțînd anual cu lucernă și trifoi cca 240 ha. Alte 30 ha, semănate cu amestecuri de graminee și leguminoase, sînt destinate conveierului verde în vremea pășunatului. Totodată, se însilozează anual 150—180 vagoane porumb siloz, precum și mari cantități de produse secundare cum ar fi plevurile de graminee, cocenii de porumb, frunzele de sfeclă de zahăr etc. Demn de relevat este faptul că în fiecare an se cultivă 3-5 ha cu morcovi, care se introduc în timpul iernii în hrana scroafelor gestante sau în lactație, a porcilor sugari, a vițeilor pînă la 6 luni și a reproducătorilor. In acest fel, acestora li se asigură carotina necesară în reglarea metabolismului organic. In ceea ce privește concentratele, toate cantitățile pentru consum sînt produse în gospodărie.

● An de an, gospodăriile agricole de stat din regiunea Galați dau o contribuție tot mai substanțială la aprovizionarea populației cu produse de origină animală. Intre 1 ianuarie și 1 noiembrie 1958, bunăoară, s-a livrat statului cu 13.680 hl lapte de vacă și de oaie și cu peste 3.400 tone carne de vită și de porc mai mult decît în aceeași perioadă a anului trecut.

Munca în brigăzile speciale e mai productivă, mai ieftină

Anul trecut, în gospodăriile agricole de stat din regiunea Galați au funcționat 13 brigăzi speciale. Rezultatele bune obținute de aceste brigăzi au făcut ca în anul 1958 numărul lor să sporească la 49. Ceva mai mult, la gospodăria de stat Urleasca, unde au existat toate condițiile (teren comasat, mașini și tractoare suficiente etc.) au fost organizate 12 brigăzi speciale. Toți tractoriștii de aici au lucrat numai în astfel de brigăzi.

Și în acest an superioritatea muncii brigăzilor speciale și-a spus cu tărie cuvîntul. Recoltele obținute de pe terenurile lucrate de mecanicii brigăzilor speciale sînt cu mult mai mari decît cele obținute pe restul terenurilor gospodăriilor, lucrate de brigăzile obișnuite. Totodată și prețul de cost al produselor este cu mult mai redus. La gospodăria de stat Brateș, de pildă, cele două brigăzi speciale au obținut în medie cu 150 kg grîu la ha mai mult decît s-a strîns pe restul terenurilor gospodăriei, și la un preț de cost cu 104 lei per tonă mai mic. Tot aici porumbul a dat pe gospodărie o producție de 2.950 kg. la ha. Pe cele 525 ha. lucrate de brigăzile speciale însă, recolta medie este de 4.000 kg. la ha. și cu o cheltuială mai mică cu 101 lei la ha. Producții sporite la unitatea de suprafață au obținut și alte gospodării de stat din regiunea Galați de pe urma muncii brigăzilor speciale. Printre acestea pot fi citate gospodăriile „Costache Negri", „Dr. Alexandrov" etc. Pe întregul trust Gostat Galați, producția medie obținută de brigăzile speciale este cu 263 kg. la grîu și cu 361 kg. la porumb mai mare la ha., decît cea obținută pe terenurile lucrate de brigăzile obișnuite. In ceea ce privește prețul de cost, acesta este mai mic cu 6 bani la kilogramul de grîu și cu 8 bani la cel de porumb, față de brigăzile celelalte.

Superioritatea muncii brigăzilor speciale reiese și din analiza altor factori economici. De pildă, numărul mediu de hantri realizați pe tractor de cele 2 brigăzi speciale de la gospodăria Dunărea este de 394, în timp ce la brigăzile obișnuite el este numai de 310. Pe trust, diferența este de 98 hantri (realizați în plus de tractoarele brigăzilor speciale). Totodată, pe întregul trust, costul hantrului la cultura grîului nu se ridică decît la 91 lei, față de 138 lei cît reprezintă prețul de cost în brigăzile obișnuite la aceeași cultură. Economii însemnate s-au realizat la gospodăriile Brateș, Urleasca, Dunărea etc. Zilele-om consumate la hectar sînt de asemenea mult mai puține în brigăzile speciale. La grîu, de pildă, în gospodăria Urleasca nu s-au consumat decît 1,7 z.o. la ha., la cea din Brateș 3,5 z.o. (față de 4 z.o. consumate de restul brigăzilor). Din toate cele arătate mai sus rezultă că munca în brigăzile speciale a dat roadele scontate, dovedindu-se a fi mai productivă, mai ieftină.

Cu toate succesele obținute de brigăzile speciale, trebuie arătat că unele conduceri de gospodării — ce-i drept puține la număr — nu au acordat atenția cuvenită acestor brigăzi. La gospodăria „Ștefan Furtună", spre exemplu, membrii celor 3 brigăzi speciale, înființate în primăvară, au fost salarizați în acord simplu și nu potrivit prevederilor regulamentare. Pe de altă parte, la gospodăriile „Justin Georgescu" și Țigănești nu s-au urmărit indicii economici care trebuie realizați de brigăzi. In sfîrșit, se mai poate arăta și faptul că la gospodăria Măxineni, brigăzile speciale nu au fost încadrate cu cei mai pricepuți mecanizatori.

Rezultatele bune, obținute de brigăzile speciale, au determinat trustul regional Gostat Galați să ia măsuri pentru înființarea de noi brigăzi speciale în toamna aceasta. Numărul lor va spori pînă la 140. Așa după cum discutam de curînd cu tov. ing. P. Lepădatu, șeful serviciului mecanizării de la Trust, pe viitor, va trebui să se studieze și să se găsească forma cea mai potrivită pentru organizarea unor brigăzi speciale și în gospodăriile de stat cu un pronunțat caracter legumicol și pomiviticol.

I. LEȘEANU

O EXPERIENȚĂ VALOROASĂ în sporirea producției de furaje în regiunea Galați

(Urmare din pag. 1-a)

zile de la cosire miriștea era complet verde, otava atingind înălțimea de 15-28 cm. La data de 8 septembrie, puterea de lăstărire a sorgului nu încetase încă.

Cultura amestec din sorg, floarea-soarelui și porumb.

Această cultură a fost însămînțată pe o suprafață de 20 ha la data de 2 mai 1958 tot la gospodăria agricolă colectivă din Scorțaru Vechi. Cantitatea de sămînță dată la ha a fost de 58 kg. amestec compus din: sorg 28 kg., floarea soarelui 15 kg și porumb 15 kg. Insămînțarea s-a făcut cu mașina în rînduri la 18-20 cm. rînd de rînd.

La data de 17 iulie a.c., cînd s-a recoltat pentru siloz, floarea soarelui era în plină înflorire avînd înălțimea de 1,60 m., iar porumbul și sorgul de 1,20 m. Producția de masă verde evaluată a fost de 72.300 kg. la ha în alcătuirea căreia au intrat: 44 la sută sorg, 39 la sută floarea-soarelui și 17 la sută porumb. După cosire, sorgul a otăvit foarte bine.

Cultura amestec din sorg și floarea-soarelui

Insămînțarea s-a făcut pe un lot de 10 ha, la data de 17 aprilie 1958 tot la gospodăria agricolă colectivă din Scorțaru Vechi.

Ea a fost executată în rînduri la distanță de 18-20 cm., cu 53 kg. sămînță la ha. în care au intrat 35 kg. sorg și 18 kg. floarea-soarelui. La data de 15 iulie a.c., cînd a început recoltatul pentru însilozare producția evaluată a fost de 67.800 kg. la ha. In amestecul de masă verde sorgul a participat cu 53 la sută, iar floarea-soarelui cu 47 la sută, avînd respectiv înălțimea de 1,30 m. și 1,80 m.

Cultura amestec din ovăz și floarea-soarelui.

Tot la aceeași dată și la aceeași gospodărie colectivă s-a însămînțat acest amestec pe o suprafață izolată de 1,5 ha. în apropierea grajdului de vaci. Cantitatea de sămînță la ha. a fost de 115 kg din care floarea-soarelui 15 kg. Insămînțarea s-a făcut cu mașina obișnuită pentru cereale. La data de 1 iulie a.c., cînd plantele au început să fie recoltate pentru hrana vitelor la grajd, producția evaluată a fost de 52.400 kg la ha.

Cultura de porumb și fasole urcătoare.

Acest amestec a fost cultivat pe suprafața de 700 mp la stațiunea de montă Tifești-Panciu. Mai întîi s-a semănat porumbul în cuiburi cu sapa, iar după două săptămîni, la prima prașilă s-au însămînțat lîngă cuibul de porumb și cîte două trei fire de fasole urcătoare. La data de 27 iulie a.c., cînd s-a evaluat producția de masă verde, fasolea avea la cuib cîte 1-3 fire, iar porumbul cîte 1-2 tulpini.

Cîntărindu-se 10 tulpini de porumb ce aveau cîte 2 fire de fasole înfășurate pe ele a rezultat greutatea de 26,3 kg. Ținînd seama că distanța între cuiburi varia între 45—60 cm. am socotit la ha. un număr de circa 30.000 plante, cărora le-ar fi corespuns o producție de circa 78.000 kg. masă verde din care 34.800 masă verde obținută din lujerii fasolei.

Cultura mixtă de floarea-soarelui cu fasole urcătoare.

Această experiență a fost executată pe un teren în pantă pe valea Chinejii în comuna Bujoru, pe o suprafață de circa 2.000 m.p. Insămînțarea s-a făcut la data de 6 mai 1958, în cuiburi punînd cîte 2 boabe de floarea-soarelui și cîte 2-3 boabe fasole la cuib; distanța a fost de 40-45 cm. în toate sensurile.

In cuiburile mai rare, au fost lăsate la prașilă cîte 2 fire de floarea-soarelui iar în cele mai dese numai unul singur. La probele făcute prin numărătoarea cu rama metrică a rezultat o medie de circa 50.000 de fire la ha. La data de 20 iulie a.c., cînd s-a evaluat producția de masă verde, floarea-soarelui avea înălțimea de 1,70 m, cu capitulele neînflorite și cu diametrul de numai 6-8 cm. Fasolea avea lujerii înfășurați pe tulpina și frunzele de floarea-soarelui pînă la capitule, trimițîndu-și vîrfurile chiar mai sus cu 15-20 cm.

La proba de determinare a recoltei efectuată prin cîntărirea a cîte 10 fire în 3 repetiții s-a constatat că producția medie a ajuns la circa 64.000 kg. la ha. din care 35.700 kg. numai masa verde de fasole.

In vara acestui an am măsurat și cîntărit numeroase probe de floarea-soarelui și am găsit la înflorire tulpini cu înălțimea de 2,40 m la un lan compact cu circa 40.000 de fire la ha. La data de 5 iulie a.c., proba de 10 fire a cîntărit în medie 18,35 kg. — ceea ce ar corespunde cu o producție medie de circa 73.000 kg. la ha. Dacă la aceasta am adăuga și producția de masă verde a fasolei, s-ar fi putut obține chiar circa 100.000 kg. masă verde la ha.

Cultura mixtă din ovăz, mazăre și floarea-soarelui.

Acest amestec a fost însămînțat în două etape la gospodăria agricolă colectivă Pechea din raionul Galați. Prima însămînțare s-a făcut la data de 17 aprilie 1958 pe o suprafață de 4 ha în rînduri dese, la distanța de 16-18 cm., dîndu-se 120 kg. sămînță la ha din care: floarea-soarelui 30 kg., ovăz 30 kg. și mazăre 60 kg.

Producția de masă verde a fost consumată la grajd începînd de la data de 18 iunie 1958, cînd floarea-soarelui avea înălțimea de 1,20 m., neînflorită — ovăzul de 80 cm., înspicat și parte în lapte iar mazărea înflorită și înaltă de 80-100 cm. agățată pe tulpinile de floarea-soarelui. Cultura se prezenta atunci ca o masă compactă de sus pînă jos. Producția de masă verde a fost de 42.000 kg. la ha., la care a contribuit floarea-soarelui cu 54,70 la sută, ovăzul cu 21,30 la sută iar mazărea cu 24 la sută.

Al doilea lot, în suprafață de 6 ha., s-a însămînțat la data de 5 mai a.c., cu aceeași cantitate de sămînță. La data de 22 iulie cînd a început recoltatul pentru însilozare, floarea-soarelui era înflorită și avea înălțimea de 160—170 cm., ovăzul înspicat și majoritatea cu bobul în lapte vîscos, iar mazărea cu mai mult de jumătate din păstăi cu boabele complet dezvoltate. Producția obținută a fost de 63.000 kg. la ha. In amestecul de masă verde plantele au participat în următoarele procente: 60,63 la sută floarea-soarelui, 17,53 la sută ovăzul și 21,84 la sută mazărea.

★

Tabelul alăturat arată cele mai productive culturi mixte furajere.

CULTURĂ MIXTĂ	PRODUCȚIA KG/HA	UNITĂȚI NUTRITIVE LA HA	PROTEINĂ DIGESTIBILĂ LA HA
FLOAREA SOARELUI +	43.920	7.906	483
PORUMB	26.920	4.576	229
TOTAL	70.840	12.482	712
SORG +	31.812	6.362	286
FLOAREA SOARELUI +	28.197	5.075	310
PORUMB	12.291	2.089	105
TOTAL	72.300	13.526	701
PORUMB +	43.200	7.344	367
FASOLE URCĂTOARE	34.800	6.960	627
TOTAL	78.000	14.304	994
FLOAREA SOARELUI +	28.300	5.094	311
FASOLE URCĂTOARE	35.700	7.140	[illegible]
TOTAL	64.000	12.234	954
OVĂZ	10.893	2.179	163
MAZĂRE +	14.005	2.801	252
FLOAREA SOARELUI	38.202	6.876	420
TOTAL	63.100	11.356	835

Comparînd datele de mai sus în ceea ce privește conținutul diferitelor amestecuri furajere în proteină digestibilă constatăm următoarele: In timp ce de pe 1 ha. semănat cu porumb furajer pentru masă verde se obține în medie o producție de 40.000 kg. care corespunde cu 6.000 unități nutritive și 300 kg. proteină digestibilă la hectar, de pe 1 ha. cultivat cu floarea-soarelui în amestec cu porumb se obține la o producție medie de 70.000 kg. la ha., 12.482 unități nutritive și 712 kg. proteină digestibilă. Cea mai mare valoare nutritivă s-a obținut așa după cum se vede în tabelul de mai sus, la amestecurile de porumb și fasole urcătoare, de floarea-soarelui și fasole, de ovăz, mazăre și floarea-soarelui și altele. De aici se desprinde importanța pe care trebuie să o capete în practica agriculturii noastre extinderea culturilor mixte de plante furajere.

MĂSURI DE PREVEDERE



Gospodăria agricolă de stat Hălăucești din raionul Pașcani și-a dezvoltat în ultimii ani foarte mult sectorul avicol. Acesta cuprinde acum peste 20.000 capete.

In fotografie: Martin Barticel, tehnicianul veterinar al gospodăriei, ajutat de îngrijitoarea Maria Andreieș, injectează pui ca măsură preventivă împotriva pestei.

Foto: D. CONSTANTINESCU

SĂRBĂTOAREA poporului frate albanez

Poporul frate albanez aniversează la 29 noiembrie 14 ani de la eliberarea patriei sale de sub jugul cotropitorilor străini, din robia moșierilor și a burgheziei. La 29 noiembrie 1944 poporul albanez, sub conducerea Partidului Comunist — în prezent Partidul Muncii din Albania — a realizat eliberarea totală a patriei de sub jugul ocupanților fasciști. Ziua de 29 noiembrie a devenit cea mai mare sărbătoare națională a Albaniei — Ziua Eliberării.

In același timp, poporul albanez sărbătorește cea de-a 46-a aniversare a proclamării independenței naționale. La 28 noiembrie 1912, în plin război balcanic, reprezentanții poporului albanez, veniți din toate colțurile țării în orașul Vlora, au proclamat independența statului albanez, scuturînd jugul otoman după cinci secole de înrobire.

Odată cu aniversarea eliberării, poporul albanez sărbătorește frumoasele roade ale eforturilor și activității sale creatoare. Este suficient să știi ce însemna vechea Albanie dinaintea celui de-al doilea război mondial, pentru ca să-ți dai seama de marile progrese realizate în această țară. Socotită drept cea mai înapoiată țară din Europa, vechea Albanie nu avea nici căi ferate, nici întreprinderi industriale moderne, nici instituții de învățămînt superior, nici teatre. Peste 80 la sută din populație era analfabetă.

Albania a avut de suferit mari pierderi în război. Numărul celor uciși sau răniți în lupte reprezenta un procent de 7 la sută din totalul populației. Economia națională, și așa foarte înapoiată, suferise mari pagube. Poporul albanez nu s-a lăsat însă doborît de greutăți. Partidul a îndreptat mai întîi eforturile oamenilor muncii spre refacerea rapidă și apoi spre dezvoltarea tuturor sectoarelor economiei naționale. In numai cîțiva ani, bucurîndu-se de ajutorul și sprijinul dezinteresat și sincer al țărilor socialiste și, în primul rînd al Uniunii Sovietice, Albania a putut dobîndi însemnate succese în construirea bazelor socialismului.

In locul vechilor și puținelor ateliere meșteșugărești au apărut mari uzine moderne — hidrocentrala „Lenin", combinatul textil din Tirana care produce circa 20 milioane metri țesături anual, fabrica de zahăr din Korcea, fabrica de ciment din Vlora, fabricile de cherestea și de fermentat tutun din Elbasan etc.

Progresul e și mai izbitor în domeniul agriculturii. In perioada primului plan cincinal producția agricolă a crescut cu 37 la sută, iar suprafețele însămînțate s-au extins cu 13 la sută. Țărănimea albaneză răspunde cu încredere chemării partidului pentru înfăptuirea transformării socialiste a agriculturii. In urmă cu 12 ani, în 1946, cîteva familii din satul Kivutia (regiunea Lushnia) au pus bazele primei cooperative agricole de producție din Albania. Pînă în anul 1955 s-au constituit 318 cooperative agricole de producție care lucrau 13 la sută din suprafața cultivabilă a țării. In prezent în R. P. Albania există 1935 cooperative agricole de producție care cuprind 74,9 la sută din suprafețele cultivate cu grîu. Astăzi, Albania numără 7 regiuni în întregime cooperativizate, iar mișcarea cooperatistă se extinde cu repeziciune și în regiunile muntoase.

Paralel cu transformarea socialistă a agriculturii se desfășoară și vaste lucrări de ameliorații. Pe cîmpia secetoasă Lushnia se construiește cel mai mare complex hidrotehnic din R.P. Albania. De la lacul de acumulare, cu o capacitate de 63,5 milioane metri cubi, pornesc în toate direcțiile canale de irigație. După darea în folosință a acestei construcții vor putea fi irigate 30.000 ha de pămînt arabil ale cooperativelor agricole de producție din regiunea Lushnia. Tot anul trecut au început lucrările pentru valorificarea cîmpiei mlăștinoase Thumana, unul din principalele obiective ale celui de-al doilea plan cincinal, care va reda agriculturii mii de hectare.



Tinere țărănci albaneze în frumosul lor port național

Poporul albanez a întreprins de asemenea o acțiune măreață, de o perspectivă și mai largă și mai îndelungată: plantarea dealurilor cu măslini, cu citrice și cu vii, și a munților cu pini. E vorba de a repara efectele unei economii prădalnice, începută probabil de venețieni și continuată de turci, care au dezgolit munții și, pe alocurea și dealurile. In prezent, numărul portocalilor și lămîilor este de șase ori mai mare decît în 1938. Anul acesta au fost plantați 50.000 de arbori citrici, iar în prezent are loc plantarea altor zeci de mii de arbori. Conform prevederilor, pe litoralul Albaniei vor fi cultivați pînă la 4.000.000 arbori citrici.

In ce privește învățămîntul și cultura, pornind de la o populație cu 80 la sută analfabeți, fără cadre tehnice, cu insuficiente cadre științifice, regimul democrat popular a avut aproape totul de creat. In 1939, Albania avea cu totul 60.000 elevi și studenți. Azi, școlile de diferite categorii (372 școli de 7 ani și 40 școli medii, teoretice și tehnice) cuprind 200.000 elevi, iar institutele de învățămînt superior 3.200 studenți; de 3,3 ori mai mult decît înainte de război. In 1957 s-a inaugurat Universitatea din Tirana cu șase facultăți, în afară de școala pedagogică și de Institutul de agricultură.

Oamenii muncii din R.P. Romînă, întregul nostru popor, urmăresc cu adîncă simpatie realizările și munca harnicului popor albanez, lupta lui entuziastă pentru făurirea unei vieți socialiste. Prietenia tradițională dintre ambele noastre popoare s-a întărit și dezvoltat în anii aceștia cînd în Romînia și Albania a venit la putere clasa muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare. Această prietenie se dezvoltă și se întărește neîncetat. Membre ale puternicului, invincibilului lagăr al socialismului ce are în frunte pe marea Uniune Sovietică, R. P. Romînă și R. P. Albania luptă alături de celelalte țări frățești pentru întărirea continuă a unității și coeziunii statelor socialiste, a forței lor, pentru pace și coexistență pașnică în întreaga lume.

De ziua marii sărbători naționale a Albaniei frățești, poporul romîn adresează poporului albanez o fierbinte urare de a obține noi și strălucite victorii pe drumul construirii socialismului, în lupta pentru apărarea păcii.

IN „ȚARA INCAȘILOR"

COPII DE VÎNZARE

Peru, îndepărtată țară a Americii Latine! Soarta ei, ca și a altor țări din America de Sud oglindește tragedia seculară a populației indiene băștinașe care a suferit invaziile străinilor.

Munții Anzii Cordilieri, povîrnișurile lor brăzdate de terase egale sînt martorii muți ai vechii civilizații indiene. Civilizația incașilor — tribul indian dominant—a fost tot atît de originală ca și natura țării lor. Te cuprinde uimirea cînd vezi cum indienii, care nu știau să fabrice fierul și nu cunoșteau roata, au putut crea la peste 3.000 metri altitudine terase pentru culturi, să amenajeze acolo un sistem complicat de irigații și apeducte. Ei au reușit să construiască un sistem de șosele pietruite care străbăteau munții și văile, au durat temple și cetăți uriașe, ale căror ziduri au înfruntat veacurile și cutremurile frecvente și puternice.

La începutul secolului XVI cînd și-au făcut apariția primii cuceritori spanioli, imperiul incașilor cuprindea nu numai actualul stat Peru, ci și Bolivia și unele regiuni din Ecuador și Chile. Sub loviturile năvălitorilor care aveau arme de foc și detașamente de călăreți, incașii au fost înfrînți. Atrași de zvonurile despre bogățiile nemăsurate ale statului Peru, au venit aci caravane de aventurieri. In locul unui cuceritor ucis veneau alți zece. Spaniolii i-au alungat pe indieni de la vetrele lor, i-au trimis în mine să extragă argint și aur. Minunatul sistem de irigație și agricultura în terase au decăzut. Orașele durate la mare altitudine au căzut în ruină. Cînd au apărut spaniolii, țara incașilor avea circa 32.000.000 de locuitori. Acum aci trăiesc ceva mai mult de 8.000.000 de oameni...

Rămășițele triburilor indiene duc și astăzi aproape aceeași viață ca strămoșii lor. Hrana principală o constituie lama; ei mănîncă carnea acestui animal, îi beau laptele, se îmbracă cu lîna lui își transportă avutul sărăcăcios pe spinarea lui. Peticele de pămînt sînt lucrate cu ajutorul unui plug primitiv cu brăzdar; în comparație cu acesta, plugul de lemn este o mare realizare tehnică.

Cuceritorii moderni ai Wall-Streetului s-au năpustit și ei asupra bogățiilor Perului luînd locul spaniolilor. Ei nu mai vin însă cu șubredele caravane ci cu avioane quadrimotoare. Peru a devenit astăzi una din cele mai importante surse de materii prime ale trusturilor monopoliste. Teritoriul peruvian este împărțit în zeci de monopoluri care figurează cu diferite denumiri, dar care se află sub controlul S.U.A. Aceste societăți se bucură de numeroase privilegii. Ele dispun de o suprafață de 2.700.000 de hectare în regiunile de coastă, în regiunile miloase și păduroase din țară. Monopolurile americane au acaparat nu numai resursele petrolifere și miniere ale țării ci și mari concesiuni în regiunile cu păduri de lemn roșu, terenurile agricole cele mai bune.

In schimb, majoritatea zdrobitoare a populației, cei 6.000.000 de indios (piei roșii) trăiesc — așa cum arată ziarul chilian — „El Siglo" — „în mizerie și nenorocire".

In Andahuayalas, provincie cu 150.000 de locuitori, aproape în întregime țărani indigeni, bîntuie de cîțiva ani o secetă cumplită. Țăranii au pierdut mii de capete de vite, foametea bîntuie cu furie. Disperați, ei au început să-și vîndă copiii între 5 și 8 ani. Acest sistem, după cum relatează același ziar chilian, „El Siglo" tinde să se generalizeze în rîndul familiilor țărănești.

Pe pămîntul bogat, cu un trecut tragic al „Țării Incașilor" prezentul este anevoios pentru poporul simplu.

CRONICA EXTERNĂ

Alegerile parlamentare din Franța

In ajunul celui de-al doilea tur de scrutin

Duminică 30 noiembrie, va avea loc cel de-al doilea tur de scrutin al alegerilor pentru noua Adunare Națională Franceză.

Rezultatele anunțate la primul tur de scrutin arată că din voturile exprimate, Partidul Comunist Francez a obținut 3.890.000 voturi, sau 18,9 la sută din totalul voturilor, „Uniunea pentru noua Republică" care grupează o serie de partide și grupări reacționare, a obținut 3.263.000 voturi sau 17,2 la sută din totalul voturilor. Partidul socialist (S.F.I.O.) a obținut 3.167.000 (15,50 la sută), partidul de dreapta al independenților 2.815.000 (13.7 la sută), M.R.P. 1.860.000 (9 la sută), Partidul radical — 984.000 (4,8 la sută).

Cele 3.890.000 voturi, arată limpede că obiectivul urmărit cu atîta zel de reacțiune, — reducerea cît mai mult cu putință a numărului deputaților comuniști și dacă s-ar fi putut îndepărtarea lor cu desăvîrșire — n-a fost atins. Partidul Comunist Francez rămîne cel mai puternic partid din Franța.

Caracterul vădit antidemocratic al legii electorale a ieșit în mod vădit la iveală cu prilejul primului tur de scrutin. S-a văzut că sistemul electoral unional pe arondismente, în două tururi de scrutin are îndreptat ascuțișul împotriva celui mai mare și mai popular partid din Franța. Intr-adevăr, pentru a fi ales, candidatul trebuia să întrunească la primul tur de scrutin majoritatea absolută de 51 la sută. Ceilalți candidați vor fi aleși duminică, la al doilea tur de scrutin, cu majoritate relativă de voturi. Ori faptul că la primul tur au fost aleși doar 41 de deputați, dovedește cît de grea este obținerea acestei majorități, mai ales că sistemul de stabilire a circumscripțiilor electorale a dus la fărîmițarea centrelor muncitorești în care influența partidului comunist este puternică. Aceste manevre murdare ale reacțiunii au fost făcute pentru a înșela pe alegători, pentru a continua politica falimentară care a adus atîtea nenorociri Franței.

Semnificativ este însă și faptul că circa un sfert din alegătorii înscriși în listele electorale nu s-au prezentat la vot, fiind siguri că alcătuirea viitoarei Adunări Naționale a fost stabilită prin însăși legea electorală.

Peste două zile, urmează să fie aleși restul de 424 de deputați ai Adunării Naționale Franceze. Pentru a împiedica alegerea candidaților comuniști, partidele de dreapta s-au grăbit să încheie o serie de alianțe electorale, propunînd candidați comuni. Conducătorii socialiști de dreapta — al căror rol nefast în aducerea lui De Gaulle la putere este bine cunoscut — și-au anunțat limpede intenția de a se uni la cel de-al doilea tur cu forțele reacțiunii împotriva candidaților comuniști. Odată mai mult, acești „conducători" trădează interesele clasei muncitoare, ale întregului popor francez.

In aceste împrejurări, Partidul Comunist Francez, cheamă clasa muncitoare și toate forțele democratice să voteze candidații săi care luptă și vor continua să lupte — așa cum a arătat Jacques Duclos „pentru renașterea măreției franceze în condițiile păcii, înțelegerii între popoare, reînnoirii democrației și promovării unei politici a progresului social".

Problema Ciprului în dezbaterea O. N. U.

In Comitetul politic al O.N.U. au început la 25 noiembrie discuții în legătură cu Ciprul. Nu este prima oară cînd O.N.U. se ocupă de această problemă. De astă dată însă discutarea problemei are loc în condițiile în care s-au adîncit foarte mult nemulțumirile populației cipriote și neînțelegerile dintre Grecia pe de o parte și Anglia și Turcia pe de altă parte. Izvorul adîncirii acestor nemulțumiri și neînțelegeri îl constituie faimosul „plan Macmillan" întocmit și aplicat de autoritățile engleze în Cipru.

Ce este acest plan? Nimic altceva decît un instrument al cercurilor imperialiste engleze de prelungire a dominației lor coloniale asupra insulei. Pentru imperialismul britanic, Cipru este în prezent cea mai importantă bază a sa din Mediterana orientală, situată în apropierea orientului arab. Cercurile agresive au hărăzit Ciprului rolul de cap de pod pentru intervenții împotriva mișcării de eliberare a popoarelor arabe.

Planul britanic este cu totul opus cerințelor juste ale poporului cipriot de a i se recunoaște dreptul la autodeterminare; acest plan urmărește dezbinarea poporului din Cipru, ațîțarea neînțelegerilor dintre comunitatea greacă ce reprezintă 80 la sută din populația insulei și cea turcă. De aceea, el este respins cu hotărîre și mînie de poporul cipriot. Ziua de 1 octombrie cînd planul Macmillan a intrat în vigoare a marcat o puternică intensificare a mișcării de eliberare națională a poporului cipriot. Autoritățile engleze din Cipru au răspuns dezlănțuind un nou val de teroare împotriva populației. Numai în luna octombrie au fost uciși 370 de patrioți ciprioți, ceea ce a ridicat numărul morților începînd din 1955, la 629.

Anglia, cu sprijinul Statelor Unite, a încercat să rezolve în cadrul N.A.T.O. neînțelegerile survenite între ea și Grecia în problema Ciprului. Dar tratativele duse fără succes la Paris n-au făcut decît să scoată și mai mult la iveală caracterul acestei organizații agresive în cadrul căreia puterile occidentale își dau mîna pentru oprimarea popoarelor înrobite. Poziția față de problema cipriotă arată încă odată cît de puțin contează în fața cercurilor imperialiste drepturile popoarelor.

Opinia publică democratică din întreaga lume își manifestă simpatia și solidaritatea cu lupta de eliberare a poporului cipriot. Alături de cauza dreaptă a acestuia se află cu toată inima și poporul nostru. In declarația din 11 octombrie a guvernului romîn în legătură cu nota guvernului grec în problema Ciprului se spune: „Guvernul romîn consideră că nu există nici o justificare pentru amînarea rezolvării problemei cipriote și că singura soluție rezonabilă este aceea de a se acorda neîntîrziat poporului cipriot atributele esențiale ale suveranității".

SEMNELE INDICATOARE ALE DRUMULUI SPRE COMUNISM

Pentru a-și justifica colaborarea cu partidele burgheze, conducătorii socialiștilor-revoluționari și ai menșevicilor afirmau, în ajunul Marelui Octombrie, că nu există nici un partid care-și poate asuma singur puterea. La aceasta Lenin a răspuns că există un asemenea partid și anume partidul bolșevicilor. După victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, burghezia și toți apărătorii ei socoteau că bolșevicii nu vor putea menține puterea. N-a trecut mult timp și s-au convins că s-au înșelat.

Atunci dușmanii dinăuntru și din afară ai revoluției au dezlănțuit cel mai singeros război contra puterii sovietice. Dar, deși goi, flămînzi și prost înarmați, muncitorii și țăranii conduși de Partidul Comunist în frunte cu Lenin, au zdrobit armatele albe și intervenționiste, alungîndu-le din țara Sovietelor.

Cînd a fost elaborat primul plan cincinal, apărătorii burgheziei au început să trîmbițeze că aceasta e o fantezie a unor capete înfierbîntate. Planul însă a fost îndeplinit înainte de termen. La fel s-a întîmplat și cu al doilea plan de 5 ani. Și nu încape îndoială că ar fi fost îndeplinit înainte de termen și cel de al treilea cincinal.

Pentru a împiedica opera istorică de trecere treptată de la socialism la comunism, Germania hitleristă, sprijinită de toate forțele negre ale Europei, a dezlănțuit în 1941 criminalul război antisovietic. Suferind uriașe pierderi materiale și umane, popoarele sovietice au reușit în cele din urmă să zdrobească Germania hitleristă și să elibereze omenirea de robia fascistă.

După ce și-a vindecat rănile pricinuite de război, Uniunea Sovietică a chemat la o întrecere pașnică țările capitaliste. In această întrecere dintre Uniunea Sovietică și țările capitaliste, omenirea își va da seama care sistem este mai bun, cel capitalist sau cel socialist.

Din cifrele de control al planului de 7 ani se vede ce vor să facă, și la ce vor să ajungă oamenii sovietici. Ei vor să producă 10—11 miliarde puduri de cereale. Aceasta înseamnă 800—880 kg cereale de fiecare suflet. Cît de departe sîntem de timpurile cînd țăranii ruși lihniți de foame își părăseau locurile natale și se duceau „încotro-i duceau ochii".

U.R.S.S. pe al cărui teritoriu s-au desfășurat două războaie imperialiste și un pustiitor război civil se angajează s-o ia înaintea S.U.A. pe ale căror teritorii de aproape o sută de ani nu s-a mai dus nici un război. Și nu încape îndoială că așa va fi. Cum se poate așa ceva?

Explicația: singura explicație, constă în deosebirea dintre sistemele economice și politice din cele două țări.

Socialismul, care s-a transformat acum o sută de ani din vis în știință, a devenit realitate după 7 Noiembrie 1917. De atunci pînă azi el a devenit realitate pentru aproape un miliard de oameni. In cifrele de control al planului de 7 ani, superioritatea socialismului față de capitalism apare limpede nu numai pentru prieteni. Lucrul acesta sînt siliți să-l recunoască și dușmanii lui, chiar și cei mai înrăiți. Nici o forță din lume nu mai poate anihila puterea de atracție pe care o exercită ideile socialismului și țările socialiste pentru toți cei ce muncesc, pentru noi sute de milioane de oameni.

Cifrele de control ale planului de 7 ani sînt semnele indicatoare ale drumului spre comunism.

Profesor **PAVEL CHIRTOACĂ**
Prorector al Institutului Agronomic „N. Bălcescu"

Note dintr-o călătorie afro-asiatică

PE PLATOUL ETIOPIAN

De la Cartum la Adis-Abeba, drumul cu avionul durează cîteva ceasuri numai. Deși tot în Africa, urma să trecem dintr-o regiune încinsă de cel mai fierbinte soare din lume, într-o alta cu o climă dintre cele mai plăcute. De la temperatura de plus 50 de grade în Sudan, platoul împădurit al Etiopiei ne primea cu o temperatură de plus 17 grade. Și asta în plină lună ianuarie.

Drumul avionului merge de-a lungul Nilului albastru pentru a străbate o bună parte din deșertul sudanez, spre a urca apoi ținutul muntos, înalt pînă la 3.000 de metri al platoului etiopian.

Etiopia este împărțită în trei zone geografice. Una a sudului, spre ecuador, unde este o căldură înăbușitoare, a doua pînă la 1800 metri înălțime, extrem de umedă, cu ploi abundente și o vegetație bogată, cu păduri nesfîrșite de tamarini și de bambus care se amestecă cu vegetația Europei meridionale și cea de a treia la peste 2.400 de metri, cu pășuni mari, și cu o climă sănătoasă dar rece.

Adis-Abeba capitala Etiopiei, este așezată pe cel mai înalt platou. Orașul construit acum șaptezeci de ani, nu prezintă înfățișarea tipică a unei așezări africane. Clădiri moderne, piețe și monumente impunătoare, cum sînt cele ale eliberării, palatul vechi al regelui Menelic, și deodată un amănunt care te face să simți că te afli în mijlocul Africii. In piața palatului, închiși într-o cușcă se află zece lei ale căror răgete se amestecă cu larma obișnuită a orașului, fără să mai impresioneze pe nimeni. Ei sînt stemele vii ale imperiului, pe care le întîlnești peste tot.

Poporul etiopian care se mîndrește cu o obîrșie biblică, n-a fost niciodată — în afara ocupației italiene de cîțiva ani — o țară colonială. Locuitorii se disting de negroizi prin pielea lor cafenie, trăsăturile regulate și nasul drept. Ei sînt curajoși și au un puternic sentiment patriotic.

Indeletnicirea lor principală este agricultura și creșterea vitelor. Regiunea Caffa produce enorm de multă cafea — de unde și numele acestui arbust — Etiopia fiind alături de Brazilia cea mai mare exportatoare de cafea. Se cultivă de asemenea pe suprafețe întinse trestia de zahăr. Industria este redusă, fiind reprezentată de cîteva fabrici de pielărie, țesături și boiangerie.

Populația este în mare parte împărțită în triburi, cu obiceiuri străvechi. Sclavia, foarte răspîndită odinioară, a fost desființată în principiu, dar ea mai există. Sate întregi sînt stăpînite, fără vreo lege scrisă, de către latifundiari.

Orașele principale sînt Adis-Abeba, cu o populație de aproape 500.000 de locuitori, Dine-Davva, Harar, Asmara și portul Masaua la Marea Roșie.

Deși Etiopia este udată de cîteva ape mari, totuși se simte nevoia de irigații, spre a fertiliza pămînturile și dezvolta agricultura. Pe fluviul Auaș, am vizitat șantierul unui baraj care va iriga valea Auașului. Drumul către șantier este asfaltat și trece printr-o regiune cu o vegetație exotică în care se poate vedea mai cu seamă un soi de arbori numiți copaci umbrelă, cactuși uriași cu niște trunchiuri ca de stejari și pomul candelabru cu ramurile fără frunze, crescute ca niște brațe.

Dintre crengi, ne-au privit mirate, familii întregi de maimuțe care populează pădurile de pe aici. Curiozitatea ne-a făcut să coborîm din mașină și să scormonim o termitieră — mușuroi de furnici mari carnivore. Ele umblă în șiruri de milioane iar, atunci cînd dau peste un hoit sau un om adormit îl năpădesc și-l curăță de carne lăsînd în urma lor doar oasele.

Acum, în această pustietate, se aud detunăturile exploziilor care fac loc barajului și lacului de acumulare. Pe toată distanța de aproape 100 de kilometri n-am întîlnit decît rareori cîte o casă, cu acoperiș țuguiat din papură, fără ferestre și cu o singură ușă în fața căreia sta cîte o femeie, pisînd piper într-o piuă de lemn. Etiopienilor le place carnea crudă pe care o mănîncă tocată și foarte piperată. Am gustat, deși era încă necoaptă, papaia, un fel de pepene galben care crește în pomi, fără însă să aibă dulceața și aroma pepenelui galben de la noi.

Bogăția solului și culturile de cafea, trestia de zahăr, bumbacul, au stîrnit pofta capitalurilor americane care caută să acapareze tot mai mult piața de materii prime și să se infiltreze astfel în partea aceasta a Africii. Ei au angajat aici construcții de șosele, au o școală militară navală, piloți pe liniile aeriene civile.

Lupta împotriva colonialismului, dusă de popoarele africane și asiatice încă înrobite, se bucură de întreaga simpatie și solidaritate a poporului etiopian, care și el a cunoscut — pentru cîțiva ani numai ce-i drept — „binefacerile" regimului colonial al fascismului musolinian.

In audiența pe care ne-a acordat-o, împăratul Haille Selasie și-a exprimat încă de la primele cuvinte recunoștința față de poporul nostru, care în 1936, la Liga Națiunilor a ridicat glasul său de protest, apărînd cauza Etiopiei.

Cu atît mai mult acum, ei simt sprijinul prietenesc al popoarelor libere din lagărul socialist, dorința lor de a colabora pe picior de egalitate cu toate popoarele.

La Adis-Abeba, Uniunea Sovietică a construit un mare spital, deservit de personal medical de specialitate, aprovizionat cu medicamente sovietice spital care reprezintă un ajutor frățesc dat poporului etiopian lipsit într-o mare măsură de asistență sanitară.

Reformele elaborate de parlamentul etiopian, sînt menite să valorifice marile posibilități economice ale Etiopiei și să lichideze înapoierea care mai stăruie în diferitele domenii de viață spre a ridica nivelul de trai, material și cultural al poporului. Această încredere am simțit-o în convorbirile cu ziariștii etiopieni și cu ceilalți oameni de stat cu care am luat contact, cu oamenii simpli.

GHEORGHE DINU

SPORT

Noi colective sportive sătești

Dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport din mediul sătesc se face tot mai mult remarcată și în raionul Vidra. In prezent, în comunele și satele din acest raion, numeroși tineri practică fotbalul, voleiul, boxul, trinta, atletismul, șahul, tenisul de masă și alte discipline sportive. La prima disciplină — fotbal, s-a desfășurat, recent, un campionat pe centre de comune, furnizînd întreceri deosebit de disputate. Aci putem menționa echipele „Avîntul" din Vidra, „Recolta"-Berceni, „Tractorul" S.M.T. Călugăreni etc.

La competiția de volei dotată cu „Cupa 7 Noiembrie", care a fost organizată de U.C.F.S. regiunea București, la Roșiori, echipa din comuna Mihai Bravu, a avut o frumoasă comportare, clasîndu-se pe locul 3, înaintea unor formații cu o activitate mai îndelungată. De asemenea, la campionatul regional de atletism care s-a desfășurat recent la București, raionul Vidra a fost reprezentat de o serie de elemente talentate, care s-au clasat pe locuri fruntașe. Desigur, am putea cita și alte rezultate frumoase obținute de tinerii din raionul Vidra, însă, vrem să ne ocupăm aci de o altă problemă care este acum în atenția noului consiliu de conducere al U.C.F.S. raional. Este vorba de acțiunea de înscriere de noi membri în U.C.F.S., și de organizarea de noi colective sportive sătești ca și de reactivizarea colectivelor mai vechi. Pentru aceasta, zilele trecute s-au format brigăzi compuse din activiști sportivi care s-au deplasat în diferite comune. Și iată, pe scurt, primele rezultate.

La căminul cultural „Mihail Eminescu" din comuna Brăștinari, s-a ținut o adunare la care au participat 49 de tineri. Aci s-au pus bazele noului colectiv sportiv „Neajlovul" care va avea o secție de fotbal, una de atletism, de șah și înot.

Un alt colectiv sportiv „Alianța", a fost creat în comuna Mironești. El numără acum 50 de membri în U.C.F.S., majoritatea fiind țărani muncitori. Aceștia au o echipă de fotbal, precum și secții de atletism, ciclism, volei, șah, țintă etc.

De asemenea, zilele trecute s-a reorganizat colectivul sportiv „Avîntul" din Vidra care activează pe lîngă gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu". Membrii acestui colectiv — în număr de 200 — practică boxul, trînta, fotbalul, voleiul, șahul etc. Dintre elementele care practică boxul, trebuie să menționăm pe tinerii țărani muncitori Gh. Dumitrescu, Gh. Dragomir, Paul Marin etc. Aceștia se deplasează în diferite comune unde se organizează diferite întreceri amicale la nivel sătesc, așa cum s-a făcut zilele trecute la căminul cultural din Berceni.

Iată rezultatele cu care membrii colectivului „Avîntul" din Vidra se mîndresc. Ele trebuiesc consolidate printr-o activitate mai intensă și mai organizată.

★

Și în raioanele Oltenița, Olteni, Roșiori, Domnești etc. se desfășoară în prezent, acțiuni pentru înscrierea de noi membri în U.C.F.S. și de organizare de noi colective sportive sătești. Dar, despre acestea vom scrie într-unul din numerele noastre viitoare.

M. L.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17 60 10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".